

Cuvântul

Ziar al Mișcării Legionare

ROMÂNIA ȘI ITALIA

Invitarea d-lui general Antonescu de a face o vizită oficială în Italia, este considerată la noi, nu numai ca un act politic important, ea a vorbit direct sufletelor. Prezența sefului Statului român în Roma va fi semnul unei împăcări în primul rând cu noi legime, între România și Italia erau legături, pe care un regim neînțelept le-a turburat; dar care în simpatie adâncă ale Românilor s'au păstrat neschimbate; locul Italiei în simpatia noastră a rămas neocupat.

Deschidem cartea lui Miron Costin, scrisă acum 250 de ani, vom afla înegalabile cuvinte de admirație despre Italia: „Pentru mari iscusitori și frumusețări, pământului acesuia i-au zis-i răul pământului, Italia, a căruia pământ, orașele, grădinile, tocmelile la casele lor, cu mare desăvârșire trairului omenească, mare toată lumea... Oameni iscusiti peste toate neamurile, stători la cuvânt, ne amăgești, blânzi, cu oamenei streini nemeriti dintr'altă țară îndată tovarăși cum ar fi de al și, cu mare omenie suptori, pentru acela le zic gentiloni... Acela țară este acum scaunul și cuibul a toată dascălia și învățătura — cum era într-o vreme în Atena la Greci, acum Padova în Italia...”

Legăturile noastre cu Italia sânt de totdeauna. Pentru noi Italia înseamnă amintirea obârșiei române, cu pietrele sfinte pe care se văd figurile de Daci de pe coloana împăratului nostru, înseamnă încă luptele comune pentru libertate și unire și azi, dincolo de amintirile istorice, ele sânt pecetuite prin frăția între cămașa verde legionară și cămașa neagră fascistă. Ele nu pot fi rupte de voiața oamenilor, căci sânt organce, împlinesc un rost în structura economică și culturală a Europei de totdeauna.

Explicația acestui rost este, în putine cuvinte, aceasta: Italia a trăit economică și în cultura ei din relațiile cu Orientul Europei, ea este mijlocul de comerț dar și de cultură între Orient și Occident. Aceasta a fost marea lor joacă de lăcăș în istorie. În unele locuri din Italia, în Sicilia și în Sudul Peninsulei, la Veneția, te simți în Orient, cu străduirea artei și chiar cu spiritul oamenilor. În Evul Mediu corăbiile genoveze și venețiene erau stăpâne pe negotul din Arhipelag și Marea Neagră, acest schimb comercial era pe atunci principalul izvor de bogăție al lumii. Iar în domeniul culturii, dacă în Italia au venit învățați și scriitori din Grecia, tot Italia a fost veacuri de-a rândul marea educatoare a Orientului. Profesorii, medicii, arhitecții, secretarii italieni erau peste tot. La curțile domnești și boierești, până în secolul Sultanilor. Toate acestea sunt o urmare a situației geografice a peninsulei la mijloc între Mediterana Occidentală și cea Orientală și la capătul drumurilor spre Peninsula Balcanică peste Marea Adriatică și spre Marea Neagră.

E vorba de un rol istoric, o menire în viața omenirii, care se cere continuată ca funcțiunea unui organ, dar și ca o datorie de onoare. Sud-Estul Europei a fost în raporturile sale cu Italia într-o continuă legătură, în toate domeniile materiale și morale; se poate vorbi de o viață spirituală comună. Ce naideji nu ridică și azi națiunile Italiei în a nume val din munții Peninsulei Balcanice, unde ea a fost întotdeauna prezentă!

Sim că în relațiile noastre cu Italia a intervenit o eclipsă, în vremea regimului de tristă memorie, a cărei stăpânire acum s'a încheiat. Și aici, ca și în alte cazuri, se vede cât de mult regimul trecut a fost împotriva dezvoltării naturale și istorice a neamului. Tot ce era firesc, ca o lege a naturii, tot ce era tradițional, legat de veacuri de istorie, a găsit în lăsa sa, ca un zăgaz de neînțelegeri și dușmănie, politica fostului nostru regim. Putine prietenii între popoare se ridică dela cunoașterea intereselor reciproce la sentimente adevărate: una din aceste prietenii a fost aceea dintre România și Italia. Pe aceasta, ca pe alte pormiri nobile ale sufletului colectiv românesc, au încercat s'o înlăbuse cel conduși de interese neromânești, de ordine latinice ascultate cu orbire. S'o spunem răspicat: dacă din Italia au pornit urbiuri gesturi neprietene nouă, de la noi, dela reprezentanții bine cunoscuți ai regimului ai

venit ruperea unor legături așa de folositoare ambelor țări.

Dar drumurile bătorite ale istoriei, pe care merg neamurile spre viitorul lor, nu pot fi tăiate multă vreme. În viața popoarelor sânt legi peste care nu se poate trece. Regimul legionar și în această privință a așezat din nou țara în făgașul ei cel vechiu, a restabilit, ca și în cazul Germaniei și istorica noastră prietenie cu Italia.

El vrea să steargă din suferințe amărăciunea, să creeze o înțelegere nouă, înlesnind de ridicarea vicleșă a tineretului în ambele țări, pe temeiul aceluiași ideal.

Vizita d-lui general Antonescu la Roma va fi o dovadă că această înțelegere s'a înlăptuit. Soli înainte mergători ai sefului Statului, au fost acei tineri, cari au străbătut zilele trecute Italia, cu cântecul lor de bucurie. Călea este deschisă, pentru reluarea unei mari prietenii, care a lăsat urme adânci în istorie.

P. P. Panaitescu

ANIVERSAREA
REVOLUȚIEI
FASCISTE

Eri s'au împlinit 18 ani de revoluție fascistă. Este sărbătoarea cămășilor negre, a poporului italian, sărbătoarea imperiului renăscut prin Ducele Mussolini; dar în același timp este o zi de sărbătoare pentru toate mișcările autentice naționaliste.

Însuși Ducele a spus într-o cuvântare că fascismul ea idee, cu doctrină este universal, fiind orice idee, prin ea însăși, o valoare universală.

Victoria fascismului asupra anarhiei roșii, asupra liberalismului putred, a fost marea semnal de luptă pe care l-a dat națiunea italiană, tuturor națiunilor doritoare și capabile de-a da vieții lor de Stat un alt curs. De acolo, din Italia nemuritoare, din Roma imperială au pornit flăcările renașterii politice și sociale ale urreii noastre.

Sângele vărsat de cămășile negre în lupta lor aprigă cu dușmanul, geniul lui Benito Mussolini au depășit demul semnificația unei înălțări în domeniul exclusiv al națiunii italiene; revoluția fascistă în tot ce are mai profund se ridică deasupra unui război local pentru a se înscrie în patrimoniul marilor revoluții ale omenirii. De aceea aniversarea revoluției fasciste este pentru noi o sărbătoare, de care suntem pătrunși cu toată ființa noastră și o slăvim ca pe un bun ce ne aparține și nouă.

După revoluția fascistă a urmat cea a național-socialismului, apoi greaua dar nu mai puțin profundă revoluție a Falangei spaniole în frunte cu generalul Franco. Astăzi revoluția legionară este după cucerirea puterii și în plină desfășurare. În toate aceste mari bătălii pe care le-au dat respectivele mișcări ideea masinistă a unității naționale, a statului totalitar, ideea schimbării ordinii economice, însușiri tendința transformării omului, au fost puncte cardinale și îndreptar neoccolt.

Pentru România legionară revoluția fascistă înseamnă o mare pilă de realizări; ea ne dă speranța în victoria totală.

În feșdura politică a Europei de azi, între Italia fascistă și România legionară sânt bine înțelese legăturile de ideal național și politic. Războiul pe care îl poartă lumea nouă împotriva lumii vechi este deopotrivă războiul lumii imperiale și al României legionare.

România legionară nu este o axă și ci ea nu poate fi decât cu axa. Lupta apei, lupta statelor renăscute, este lupta României legionare.

Spiritul revoluției fasciste înseamnă perfectă acordare între politica internă și politica externă. Numai statele naționale, cu adevărat create prin focul purificator al revoluției de dreapta se înalță reale, constructiv pe planul politicii externe. Este o consecință logică, clădă și reală.

Sunt azi împlinți 18 ani de revoluție a fascismului. Ani de continuă ascensiune și războiul al armelor spirituale și războiul al armelor fizice. Profunda transformare a poporului italian a devenit o realitate; în fața ei clădirile plutocratilor se clădă și se surpă rând pe rând. Marea națională al Italiei este marșul învictorilor totale. El n'a cunoscut și nu va cunoaște un alt fel decât victoria.

Leon Topa

LA SEDIU, IN 1937

În toamna anului 1937, când lucrările pentru construirea sedilui partidului „Totul pentru țară” din str. Gutenberg ajunseseră la acoperis, s'a oficiat o slujbă religioasă după care s'a servit celor prezenți, conform tradiției, o gustare.

În cliseul nostru, Capitaniul, având în stânga pe d. colonel St. Zăvoianu

UNELTELE IADULUI

Carpații păstrători de comori, sira spinării României veșnice a primit, alături, cu stăla, țărâna stăpână a celor mai vrednici ziditori de țară nouă. Batalioanele de cămăși verzi adunate la Predeal își plăteau acul cuvințioasă datorie. La nunta carmarzilor lor — la cea mai frumoasă nuntă dintre nunți — nu putuseră veni: demența stăpână au țarise ca totul să se făptuiască în mare grabă, în ascuns, la vreme de noapte adâncă. Veneau, deci, acum...

În anii întunecați ai studenției, am ascultat predicile bătrânilor. Ne vorbeau despre blândețea acestui neam; despre groaza lui de sânge; despre creștinătatea lui.

Dar au venit vremile lămuririi adevărului prin foc. Și atunci, din aceleși guri bătrâne am putut asculta cuvintele lasității; cuvintele nemerniciei.

Spune înțelepciunea cea veche că pe bătrân de vrea să-l ai, să-l cumperi. Și demența a făcut precum spune înțelepciunea. Și așa, masacrul a fost cu purtă...

Sufletul mi-e greu; condeul trebuie strâns. Dar adevărul trebuie cinstit. Nația cunoaște, acum, în parte păgânătatea și rușinea lăptuită. Demnitatea hatilorilor de cadavre! Soldații cari ucid, cu sete, nu cu pusea; ci cu înfrângă! Ofițeri călcători de jurământ și streini de legile onoare!

Adevărul trebuie rostit. Și adevă-

mul e straniu. Cu vrea lui Dumnezeu Legionea a înfrânt puterile răului. A biruit. Când se publică amănunte ale asasinatelor millor de nouă. Batalioanele de cămăși verzi adunate la Predeal își plăteau acul cuvințioasă datorie. La nunta carmarzilor lor — la cea mai frumoasă nuntă dintre nunți — nu putuseră veni: demența stăpână au țarise ca totul să se făptuiască în mare grabă, în ascuns, la vreme de noapte adâncă. Veneau, deci, acum...

În anii întunecați ai studenției, am ascultat predicile bătrânilor. Ne vorbeau despre blândețea acestui neam; despre groaza lui de sânge; despre creștinătatea lui.

Dar au venit vremile lămuririi adevărului prin foc. Și atunci, din aceleși guri bătrâne am putut asculta cuvintele lasității; cuvintele nemerniciei.

Spune înțelepciunea cea veche că pe bătrân de vrea să-l ai, să-l cumperi. Și demența a făcut precum spune înțelepciunea. Și așa, masacrul a fost cu purtă...

Sufletul mi-e greu; condeul trebuie strâns. Dar adevărul trebuie cinstit. Nația cunoaște, acum, în parte păgânătatea și rușinea lăptuită. Demnitatea hatilorilor de cadavre! Soldații cari ucid, cu sete, nu cu pusea; ci cu înfrângă! Ofițeri călcători de jurământ și streini de legile onoare!

Adevărul trebuie rostit. Și adevă-

În corpul ziarului:

CEREMONIA REINHUMĂRI
MARTIRILOR LEGIONARI
LA PREDEALALȚI EVREI
SCOȘI
DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL SUPERIOR

G. Racoveanu

derea lui Catilina. Toți aceștia se plimbă astăzi printre noi. Unii chiar scriu, pentru a îndruma poporul. Când a fost ucis, în închisoare, locotenentul chimist Dumitrescu Niculae, s'a dat comunicat că... s'a sinucis. S'a găsit atunci un gazetar care a scris articol mărgav: scria că „nemernicul ofițer a sfârșit așa cum merita; a sfârșit într-un cloșet, spânzurat cu centronul”. Gazetarul acesta — ca atâția alții — scrie astăzi, sub același nume, la același gazeta.

Din bătrâni se spune că „pe unde lese vorba, și sufletul”. Nemernicii nu se pot plânge — până acum a iesit doar vorba...

Mă gândesc la predicile de odinioară ale neigășilor noștri de ori. Într'adevăr, nația asta nu este nație de asalini și de salbetei. Faptele din ultimii ani sânt, totuși, îngrozitoare. Și nu sânt ale unui singur ins. Unul a dat ordin. Unealta lui a luat măsuri de executare. Dar însuși — foarte numeros! — cari trebuiau să înlăptuiască ticăloșia s'au dovedit a fi fost bestii peste toate asteptările. Și tot aceștia au nume atât de românești!

Nația trebuie înșănătoșită. Pilvirea trebuie făcută. Neghina semănată de diavol în ogorul creștinesc trebuie stărpită. Neghina ca și condițiunile încolțirii ei.

G. Racoveanu

DIALOG DESPRE SCUMPETE

II de DAN RADULESCU

— Precum vedeți, am venit cu naideja să-mi arătați țara de lumină, că tare eram întunecat și cătrănit. Dar mai întâi spuneti-mi: e adevărat că nici un preț al alimentelor, cibrilor și lucrurilor de folosință zilnică nu s'a schimbat în Germania dela război încoace?

— Da.

— Și cum făcureți, domnule, minunea asta?

— Ti-o voi spune simplificând. Lucrurile, ca să le fac cât mai înțeleșe. Nemții erau cu doi ani înainte — cel puțin — că Englezii le vor declara război, și că vor încerca să-l constrângă prin forșmă, ca în 1914-1918, lăundu-le toate aprovizionările din afară. De aceea au adunat un „un stocuri uriașe de tot ce le trebuie în magaziiile lor. Și-au făcut scotele: că li trebuie unul om, unul familie, ca să poată trăi, fără lux, dar sănătos. Au tipărit din vreme cartele cu puncte, de nevoie unul om pe săptămână sau pe lună. Și când a izbucnit războiul, totul fiind stoc și pus la punct, n'au a-

vut decât să împartă cartelele, să încheie o zi prăvăliile ca să vadă ce stocuri are fiecare negustor și de a doua zi lucrul a mers strună.

— Treabă și rânduială nemțească! Dar spuneti, domnule economist, ce făceau cu lucrurile din cari aveau prea puține stocuri și nu se puteau înnoi?

— Pur și simplu: nu le-au pus pe cartele și nici în vânzare, dacă nu era destul ca să aibă fiecare. De pildă, cafea adevărată n'au în Germania decât militarii. Dar lucruri de prima necesitate, tot, tot la fel, dela Fieher până la muncitor, ba muncitorul care lucrează din greu are mai multe puncte la cartelă decât un ministru sau director de bancă. Și astfel fiecare poate cumpăra cât li trebuie ca să poată trăi sănătos și muncii volos pentru neamul său, pentru statul care li poartă astfel de grije.

— Strănie lucruri! Dar ce se face cu omul care are familie, gres, cinci copii de pildă?

— Germanizarea e proporțional mai mare astfel ca să-l ajungă, ba să albe din salarii și un prios pentru măruntelul bucurii ale vieții și pentru casa de economie.

— Minunat! Văd cum rămân prețurile fixe: negustorul la dela stocul statului sau dela producător cu un preț stabilit odată pentru totdeauna. Bun. Dar dacă materia primă a importată din afară, unde prețurile nu sânt fixe?

— Germania are economie dirijată și importul statificat. Politica de prețuri la exterior nu influențează prețurile la interior.

— Nu-mi prea dau seama cum se face în practică, dar văd oricum că lucrul e cu purtă. Atunci de ce n'ati făcut și dumneavoastră legionarii și guvernul legionar tot așa, să nu fi lăsat să crească prețurile meșu, decât apoi venit? Dece n'o faceți și dumneavoastră, mai ales când aveți pildă așa de strălucită?

— Din multe motive. Unele binecuvântate, altele nu. Judecă și dumneavoastră.

Pe când Germanii au avut doi ani cel puțin ca să se pregătească și să se organizeze în linie, având puterea în mână. În toate dregătorile statului de sus până jos, cu comanda și năla și cu experiență controlată, cu economie strâmtă, la gândește cum fu la noi? Acum o lună și jumătate, la 4 Septembrie eram încă

ROMÂNIZAREA
VIEȚII ECONOMICE

Ca importanță și ordine de urgență, problema romanizării vieții economice stă înaintea tuturor celorlalte probleme economice. Din mai multe motive.

În primul rând, dintr'un motiv de ordin politic național.

Regimul nou — expresie a revoluției legionare — nu se poate, desigur, întemeia, în opera sa de refacere a țării, pe o economie ale cărei principale sectoare capitaliste sânt în mâna străinilor și cu deosebire a evreilor. Căci ar însemna să-si condamne dela început libertatea de acțiune, lăsând mai departe dănuirea sistemului de exploatare a muncii naționale și îngăduind stăpânirea capitalistă străină împotriva intereselor economice naționale și-a drepturilor colectivității românești.

Asemenea probleme, înalte de-a interesul domeniului economic propriu zis, interesează în gradul cel mai înalt ordinea de stat, trecând în rândul problemelor de existență națională. De aceea, ca multe alte probleme de natură economică, problema romanizării vieții economice trebuie socotită ca fiind prin excelență a problemei politice, de rezolvarea căreia atarnă însuși viitorul Statului.

În al doilea rând, dintr'un motiv de ordin social național.

Numărul mare al funcționarilor de stat — aproape îndoit mai mare decât nevoile efective — apasă greu bugetul și constituie o gravă problemă pentru viața noastră socială. La fel numărul important al titularilor fără ocupație și-al celorlalte cari, forțați să părăsească tot ce-au avut, s'au refugiat la noi și asteptă ocazii de plasare spre a pleca în țară.

Toți aceștia trebuie puși în viața economică, unde pot deveni elemente productive și de mare folos colectiv. Prezența lor dărză, activă, în sectoarele stăpânite azi de străini și în special de evrei, constituie mijlocul cel mai eficace de promovare a unei burzhezii românești, fără de care nu se va putea întemeia o ordine socială armonioasă.

În al treilea rând, dintr'un motiv de ordin economic național.

Menținerea liberă a diverselor sectoare în mâini străine duce, fatal, la neapetate acte de sabotaj economic și la acțiuni cari pot însemna pierderi importante pentru economia națională. Producția industrială, supusă la treptate restrângerii, va răi sistematic stocurile, iar activitatea comercială, scumpind viața, va crea dificultăți sporite a aprovizionării — în așa fel ca să producă lipsuri importante și grave nemulțumiri în masa consumatoare.

În al patrulea rând, dintr'un motiv de dreptate națională.

Este știut că, bururile, mijloacele de cari dispun străinii în viața noastră economică se bazează, în cea mai mare parte, pe sistemul de quasi-monopol intern. În fond, ele nu provin din altceva decât din

regimul de exploatare, sub toate formele, a muncii românești, și de pe urma folosirii în sens capitalist a bogățiilor țării, sub sentul politice de partid.

Romanizarea nu vine decât să restabilească un act de dreptate, repunând pe Români în drepturile lor de stăpâni efectivi. Ea urmărește să elimine regimul de exploatare capitalistă impus de străini și să dezvolte în propriul lor avantaj produsul muncii și capitalul național, în funcție de un sistem just de repartitie a veniturilor.

Ion Veverca

(Continuare în pag. II-a)

BLANK

Un nume care s'au ca o lămură de gong, cadat dintr'o veche strălucire și ajuns, print'urul din cele mai mari orașuri financiare, până în zilele noastre.

Nu știm câte generații îl vor fi purtat prin țara aceasta.

Dar chiar bătrânul Blank, cel mai de mult cunoscut, om de procente, de bursă și afaceri, nu interesează decât ca un oarecare punct de pornire și avere neîngădui de repede adunată.

Fondator al întreprinderii, el s'a dovedit băncu, în cea mai rece, calculată și feroce accepție a cuvântului. Nimeni însă mai mult.

Veleitățile politice și literare, goana după glorie, întreprinderile cu risc dus până în tovarășia codului penal — au fost partea fetei lui. Aristide cu aproximație, cum l-a numit cineva.

Blank!

Un nume cu care s'a glumit prea mult. Un ins căruia i s'au permis tot felul de operații — din care Statul n'a fost nici primul, nici ultimul pădugbas.

Bancherul acesta, cu „faimă” cu palat, cu prințese, cu piese jucate la Paris, cu bărbăți politici de casă și portofoliu, cu ziare, cu redactori, cu lăchet de tot felul — care a putut hrăni, cu concursul cătorva oameni de partid, visul și obârșirea de a ajunge ministru în țara noastră. Ce n'a făcut pentru aceasta! Erau de fapt altele de vânzare, și Aristide Blank avea alăta bani.

În teaurul băncii care-i poartă numele au intrat cu mâinile până la coate ministri și miniștrii de cele mai felurite nuanțe. A fost o întrecere și o bătălie.

Un dist mare partid, înglodat în datorile specifice democratice ale unei îndelungi opoziții, și-a trimis aproape toată echipa de conducere la ghiselele întreprinderii.

Când oamenii nu veneau din înfrățită directă, Blank le acorda mii în străindate, le tipărea cărți, le cumpăra drepturi de autor, — sau în cel mai medlocu caz, le trimetea câte un nepricopsit de fecior cu bursă, în străindate.

Și nu odăla, Aristide Blank a fost văzut, în automobil, cu câte un foarte intransigent bărbat politic.

Dar toate acestea s'au dovedit costisitoare, ruindătoare — chiar într-o țară de nenumerate afaceri verșoase, cum era România.

Simțind unuși nesfârșit și de nenumărate amănunte, acestor unor afaceri de loc curale — cekurile fără acoperire, de 400.000 lire sterline, către institutul nostru de emisiune, sunt doar o mică, nu atât de însemnată amintire — mîlătrul în perspectivă și băncușul Aristide Blank, s'a văzut nevoit să înceteze plățile. Un resort funcționase neprevăzut. Banca Națională refuzase să-l acorde un nou credit de două miliarde.

Totuși îl aștepta întreaga bunăvoință a unei legi. În locul falimentului fraudulos — de pe urma cărui puteau scoate mai mult și Statul, și deponenții și acționarii — banca Blank a beneficiat de concordatului preventiv. Iar Aristide n'a cunoscut mâna neîndurată a justiției așa cum o cunoștea chiar în acea vreme, confrăță să dela Paris.

Pentru băncuș a urmat o epocă mai puțin prosperă, dar încă de aur. Până acum, când Consiliul de ministri a hotărât blocarea bugetului atât personală cât și ale băncii Blank.

Mai mult decât un nume, mai mult decât o firmă, mai mult decât o bancă — Blank rămâne un simbol. Al unui jumi ce se atinge pentru totdeauna.

Nicolae Andrieș

(Continuare în pag. II-a)

DUH ROMÂNESC

CALENDAR PREZENTĂRI

MARTI 29 OCTOMBRIE 1940

Ortodox: Sfânta Mucență Anastasia Romana.
Catholic: Sfântul Narcis.
Protestant: Engelhard.
Mahomedan: 27 Ramazan 1359.

Pătîmirea fecioarei Anastasia Romana

Viteja lui Dumnezeu s'a izbănuș, astăzi, într-o fecioară, zămislire a desăvârșirii și vas de nelăchiplă frumusețe.

A odrăslit din coapsă aleasă, a unor romani de bun nume. A crescut, orfană, în farina unei mândrituri din proemia Romei. A înflorit pe palmele neprihănite ale căpăturilor și sub ochii doagorilor de drăgoșii ai unei bătrâne, Sofia cumană. Și, cu un crin de câmp, s'a împlinit până la măsura coudărilor din lăuntru în afara.

Numele fecioarei: Anastasia — adică, iubire; nume cu sunet adănc și dulce de grăit.

Frumusețea acestui mărgăritar fecioare a răbdat, cu grabă, până în pesteră pângărită a Romei și până în palatul ighemului Prox, ochiul și urechile împăraților Decia și Valerian. Drept care s'a aprins el de rașcoasă poftă și a gândit în inimă să facă din mireasa lui Hristos prietel de spurcată desfrățare. Încă, în- dădă și-a trimis slugile să-l aducă fecioara doritorilor.

Na putem cuprinde în cuvânt rupeșea Anstasiilor de mela sa, temeră și îmbrăbăntărea lor, strălucitor cel mai de preț armă, când au tăiat slugile lui Prox asile mândrituri cu seacă și au răpit cu sila mărgăritarul cel de preț, fîm, înăd, că pînă de lacrimi s'a scurs din ochii lor și au jurat să se nădărnăsc în cer.

Răpit de frumusețe și îmbălat de vinul poliei, nărușinatul Prox a pus să o desfrăie. Din care pricină a plâns amor fecioara și s'a ridicat în lărguri mîinii pe buzele sale, roștind printre suspinuri: Plănuie de toată necurătia, niciodată n'a văzut soarele necurățeniei mea. Te va acoperi în vecei rugina felii tale și tot omul cu minte va zice: de n'ar fi fost ighemul plin de nelegiuire gîndim, n'ar fi desprins în fete tuturor

trupul cel fecioresc.

Alunel s'a prefăcut în preo cumpilă ură nebuna aprindere a lui Prox. A legat mireasa de patru stâlpi și a început-o cu jum de smoolă și pucioasă; l-a zdrobit oarele cu roșii și vinele l-a rupt, a poruncii să-l tace, cu briciul, picpuit a pus să-l scindă unghilele degetelor, să-l ciodăscă mîinile și picioarele — buculă cu buculă — să-l sfarme dinții — încetul cu încetul — să-l tragă limba din gîtlei și s'o prefăcut în fărâșe.

Pe efit de mare l'a fost pofta, pe- dă și urgia, încât l'a defăimut norodul, că pe o fiară cu chip de om, stîlindu-l să-l tate fecioarele și prea frumusețea cap.

Din ceasul acela, egumena Sofia a simțit în inimă neagră bucurie, în locul înfrîșării. A înțeles că s'o plîntă togoșirea copilei sale, și-a luat tolog de bălănețe și a pueras să a- dăne alecăturiile vasului crescut de ea, cu ocolit de matică.

Le-a găsit afară din cetate, în locuri neîncălzite, și le-a încheiat, cu frunze de erin; mîinile și picioarele, capul și cu limbului. Tineri din altă lume l-au ajutat bolnănel să n- groape în pămînti fecioara mucenită. Apoi a biruit-o plînsul. Și peste omoara cea din grăpă a presărit canuni de lacrimi și-a semănat argint de vorbe:

"Fică a lui Dumnezeu și fică a sufletului meu! Cu trudă mare te-am crescut: în lăunșe și n'ostenele, cu post și rugăciuni. În fecioare te-am pășit, cu dragoste te-am învîlat. Acum s'a închipuit Hristos în tine, prea dulce și frumoasă fică, și n'au cum să mai sufer.

Mi-ai împlinit dorința și mult m'ai ascultat.

Mi-ai mulțumesc tie, sâcmaua la mîinile."

Firmilian protosinghelul

LA CASA LUI ALECSANDRI

Când am trecut dincolo de Siret, să facem niște exerciții de trageri, luncă de din jurul Mîrșestilor m'a apărut de-o frumusețe ca în basme. Din cauza rășepii asternute pe po- duri de ghință, gros de o jumătate de metru, cum se vedea pe la copcile pescarilor, răul se preschimbă în- tro alie mîștărie de un alb orbi- tor, înconjurată de zăvoale uriașe, de ale căror crengi spânzurau turturi ca niște candelabre de cristal. Cum am ajuns în Mîrșesti, am tresărit la gândul, că arborii bătrâni și casele mai vechi și înșel moșnegii satului, li vor fi văzut aceia pe marele poet, le-a cântat frumusețea și tinere- tea în poezii nepieritoare.

Întro grădină mare cu arbori groși, de pe vremea lui Alecsandri, alături de o blăcișcă nouă, clădită curat, în formă de cruce, unde și se odihnește de veci, se vede în fund casa poetului. E joasă, dar mare, cu geamuri, — percă spre a deschide căi mai mult drum priviri către frumusețea naturii.

Întind mai întai în mauseioi, m'am înclinat lui Dumnezeu pentru sufletul acestui fecior și al țării, în fata leștei de marmură albă, ca zăpada de afară, pe care e încru- sată sfînta cruce — după cuvîntul: Pașii mei s'au îndreptat repede spre casa patriarhală și boarească de alături, unde eram dormic să văd înclăpărit în cartă a trăit acest flum- inat cântăreț, iubitor al feciului din sobă, lănga care vîsă lăma, a- proape tot atât de inspirat ca și în fata frumuseților țării.

Când am deschis ușa țării mari și am văzut camera încăpătoare și joasă, dar împănitoare, m'am ferit să călăzesc cu cîmpele pe covorașele pre- cioase, pășite din timpul vieții poetului. Cel puțin, când am rărit în fundul camerei, alături de soba de zid cu coloane complicate, biroul la care a scris poezii, m'am așut de perică m'ar fi așut în fata lui, pe- când era înclăpărit de glorie, așa cum apărea în stilul său și în fata ju- nimeșilor. Totuși, amintindu-mi de poezii lui prietenești și surătoșle- re de lumina asemănătoare unor picături de ale lui Grigorescu, am în- dăruit și m'am apropiat de bibli- oteca poetului. De puteau cei tîrziu ca: "Legenda acelor" și "Ori- entale" lui V. Hugo și numele autor poezii romantice din timpul său, alături de volumul propriu, frumos și simplu legat în piele. Pe polie, a- minteam de teatrul său, câteva foto- grafii cu artiștii îmbrăcați așa cum au jucat rolurile. Pe poezii erau li- tografii cu subiecte cari l-au inspi- rat poezii ca: "Poboa na Sibiu". Lă- n-

că birou e portretul lui Mistral, prietenul său latin de poezie, care l-a milocit premiera "Căntecul Gî- telor latine" la Montpellier; sub chi- pul distinsului conducător al felibridge-ului, e o dedicăție către Alecsandri, în provenșală: "A mon ami de trouverge, Mistral".

În camera cealaltă, alături de por- tetele poetului și ale familiei sale, cât și ale Regelui Carol I și al Regi- nei Elisabeta, al cărui atelnic spiri- tualist a fost, apare dintr-o cadă veche mișcătoare frumusețe cerească a unui chip de fată: Elena Ne- gri, Steluta.

"Tu care ești pierdută..." Ce neapărat feciore trebuie să fi luminat sufletele iubitorilor, unți după moarte, în eternitate.

Din patriarhalul încăperilor mari și confortabile, după mobilie de modă veche dar frumoasă, după pitorescul paravali înconjurător, se simte că de mult a iubit viața țîr- nă poetul care știa prețel feciorilor.

Cu cătă pătrundătoare ascuțime de cuget vede el periculi venetilor dela noi, când îndeamnă la "Deștep- tarea României".

"Pînă când în Teatră noastră tot strălucim să domnească? Nu sunteți așul de reie, n'ar- auvut destul stăpîni?"

Si mai ales cu cătă energie de su- flet, "veșnic tîrziu", a izbutit această spiritualistă, Sentinela română, să ajute la propășirea idealului națio- nalist.

De aceea, acum, la cincizeci de ani dela moartea poetului, lumea românească îl pomenește cu adîncă recunoștință și laudă amintirea sa, urmînd îndemnul celui mai ro- mân dintre poezii noștri: V. Alecsandri apărînd cu un tîrziu pre- dedecor al actualului avînt eroic desfrățat de spiritul legionar.

D. Al. Nanu

temnita nu l-a oprit din drum, nici foamea și chinul nu l-au abilit. Crez că va lăsa brațele în jos? Că greu- tățile descrie și înspăimîntă? Nu domnule, îl îndăreșc, te otelesc vo- iafă, îl înzecesc puterile.

— Cum? Și tot credeți că mai e ceva de făcut?

— Sigur. La situații grozave, re- medii eroice.

— Sunt?

— Sunt! Și de de îi voi vorbi atî- dată.

Dan Rădulescu

DE DOUA ORI pe săptămîndă — Marți și Sîmbătă — coloanele ace- stea sunt rezervate ultimelor nou- tăți culturale.

Însoțite de-o foarte succintă pre- zentare, notele noastre vor suplini, credem cu îndestulare, un curier bibliografic.

SERVICIUL PROPAGANDEI LE- GIONARE — prin librăria "Cartea legionară" din Str. Sărindar 7, Bu- curești, Palatul "Cuvîntul", a pus în vânzare următoarele cărți, cu- prinzătoare de slovă și gînd legio- nar:

1) ION I. MOTA: Testamentul său, către părinți, soție și căpitan și o scrisoare către părinți plus două răvase pentru ceilalți, "Libertății". Sunt 32 pagini, 5 lei.

2) VASILE MARIN: Cuvînte pen- tru studenți. Sunt câteva articole scrise de mereu cămarar studen- tilor, eroi legionari Vasile Marin pen- tru studenții care pun pentru pri- mulară parul pe searile Universită- ților. Au fost publicate mai întai în "Cuvîntul studentesc" și retipărite, apoi, în volumul postum "Crez de generație". Costă 6 lei.

3) ALEXANDRU CANTACUZINO: Pentru Christos. Sunt patruzeci de pagini scrise din suflet pentru su- fletul mare al lui Ionel I. Mota și Vasile Marin. Cufemurătoare rîndu- ri pentru mîrșăstirea jertfei. — Lei 10.

4) ALEXANDRU CANTACUZINO: Românismul nostru. Această carte a unui tîrziu conferință — defneste precis sentimentul patriotice al Mi- scării Legionare. Îl defneste și con- turează fără nici un drept de falsă interpretare. — 8 lei.

5) BANICA DOBRE: Crucificău- zile trăite pe Frontul Spaniol. Ed. II-a. Sunt rîndurile de jurnal ale bravului Comandant legionar, care a luptat vitejește cu moartea în

Spania și care s'a întors în țară pentru a cădea pradă unei mișelnie și îngrozitoare morți.

Cartea este la ediția din 1937, scăpată din prigoană, 118 p. 1 hartă. — Lei 35.

6) VICTOR PUU GARCINEANU: Din lumea legionară. Apărută în ediția revistei "Rînduială" — ar- hiva aceasta de gînd și faptă legio- nară scrisă cu toată dragostea jert- fel, pe care atât de simplu dar mă- reț a înfăptuit-o Victor Puiu Găre- neanu — cuprinde foful credinței și slova doctrinei 32 p. — Lei 5.

7) ION RANEA: Rînduri către Generația noastră cu un cuvînt in- troductiv de Ion I. Mota.

Sunt paginile de mîrșăstire în Legane și Capitan ale aceluia, care după Ionel I. Mota, este celtor al Ardealului tîrziu legionar. 32 p. — Lei 5.

8) TRAIAN HERSENI: Mișcarea Legionară și Muncitorimea". 32 p. 6 lei. — În această carte se ex- plica întotdeauna poziția Legiunii față de muncitorimea. Scribă de un eru- dit și docă cărturar rîndurile ace- stea pot fi considerate ca o înfră- țire în același fierbinte credință în- tre intelectuali și muncitori.

9) ERNEST BERNEA: Sui legio- nar. O cărtule scrisă pentru a ară- ta lumii motivarea reintroducerii la române, la firea. O carte de că- pătîlu. 32 p. Lei 6.

10) ERNEST BERNEA: Cartea Că- pătînu. Se înțalnesc în descrirea duhului Căpătînuului trei mari căpetenii ale istoriei noastre: Horia, Avram Iancu și Domnul Tudor. O carte pe care trebuie să o citești de două ori: odată pentru ea însăși și a doua oară, mai cu seamă, pentru printră rînduri.

11) ION VEVERCA: Suflet și gînd legionar. Sunt paginile muncite ale unui tîrziu care și pune ca temă principala întrebarea: de cînd sun- tem noi, noi de cînd putem judeca, acționa și, deci, fi juși în conside- rație. O carte care nu se rezumă; se citește. 32 p. Lei 6.

12) CĂNTECE LEGIONARE. — Sunt dorurile, doamele, imnele, bu- curiile dar mai ales durerile sufletu- lui legionar pe care, de cea mai multe ori, anonimul autor le-a prins în muzică. Lei 15.

LIBERTATEA. — Foale pentru popor scrisă în duhul redactorului ei sufleteș Ionel I. Mota și redactată de Viorel Trifa — a apărut săp- tămăna aceasta în al treilea număr. Publică articole: d-na Iridenta I. Mota și Viorel Trifa. În afară de aceste două articole se găsesc alei, spuse simplu, o multime de fapte și gînduri legionare.

ACADEMIA ROMÂNĂ — în colec- ția "Traduceri din autori clasici" — a făcut să apară de curînd CRITICA PUTERII DE JUDECARE a lui Immanuel Kant în traducerea d-lui Prof. Traian Brăileanu, care o înso- țește cu un masiv studiu. Cartea a- ceasta va fi desăbătă — așa cum o merită autorul, traducătorul și

tezui — într'unul din numerele noastre. 378 p. — Lei 175.

MAI SUNT CATEVA cărți despre care vom scrie în creștetul viitoare- lor noastre note și care se găsesc de vânzare la aceiași librărie și la sec- țiile Găzri de Fier din toată țara.

GÂNDIREA — anul XIX, Nr. 8; Octombrie, 1940 are ca manșetă ar- ticolul Profesorului Nichifor Cră- nă: Revoluția legionară (al cărui comentariu ne va prileji o notă în rubrica "Inscripții"). Mai înălece d-nii: V. Voiculescu, N. I. Herescu, I. Petkovici, Gheorghe Bumbești, Ladmiss Andreescu, Olga Caba, N. Rosu, Iulian Vesper, Pan M. Vîre- scu, Mariella Conădă, Octav Șulțiu și alții.

ORIENTARI, An VII, Nr. 4-9. Re- vista Părintelui Crîșan rămîne și mai departe slovă înclăpărită pen- tru educația tîrzieșă română. Scri- bă cu multă vîștă, ea se citește u- șor — dar rămîne. În acest număr se înălece: Const. R. Crîșan, Ra- du Nou, Octav Sargetiu, Dragos Tomoiagă, I. Marinescu-Predealu, Sandu Rusu-Savu, Grig. Zazu și Paul Popescu.

INSEMNĂRI SOCIOLOGICE. Di- rector prof. Traian Brăileanu — an. IV, Nr. 4; 15 Oct. 1940. Semnează: Barbu Singurschi, Petru Iroale, Traian Brăileanu, C. Atanasiu și Iosif Lepsa. Revista cărtilor și a revistelor. 7 lei exemplarul.

"DREPTUL RASEI SUPERIOARE" este o carte de cutremurătoare de- vînturi iudice, tradusă de d. Mitică Mîltan. Se referă la cauzele decă- derii Franței, și merită a fi citită de cei ce vor să se documenteze a- supra acestui mare pericol: jidanii.

MAREA NOASTRĂ, revistă pentru propagandă, orientarea și apărarea intereselor pe apă de sub direcția c-dorului C. Negulescu și apărînd sub auspiciile Ligii Navale Române a- ajuns cu numărul pe Oct. 1940, la al 10-lea din anul IX. Se înălece în sumar: Amiral I. Bălanescu, N. Day- covici, c-dor N. Steriopo, c-dor Aug. Roman, C. A. Delattyras, c-amiral Negru, Alexandru Bălculescu, Galia Tudor.

O CARTE DE POEZII bune este a d-lui Petre Eciorescu: Dăjdia umbrilor — 144 p. lei 50; Ed. Universu — tare ne va prileji o re-venire mai detaliată.

SATUL — revistă de cultură pen- tru popor. Semnează Andrei Udrea, Victor C. Bălanescu, Gh. Dascalu, Tomis Traian, Vasile Alionet, Das- călu Haralambie și alții.

CUVANTUL FEMEII

Să încercăm

În se poate stăliu în se- puri, păstrînd doar amărușul de- derior, marcîndu-l cu o re- contranță. Căci ar putea să- dăgă tețela de la țară, — dăgă de la luncă și le-ău redă- gatul și înclăpărită de o pueră- raree în cusătoria de ară. Moda, anul acesta, n'a m- dă ca un "poc", ca o pueră cum vîșe în toate trimănele o- olo din apus. Împrejurăto- rilor astfel. Reștrîngîndu- nu sunt de neapărat nevese, m- cut să accotim cum e mai. Este un mare pas spre o se- sigură. Când femeia se înclă- chibănește, își dă seama că n- de îmbrăcăminte o prinde. A- numai atunci, are siguranță în- legeroa stofei și în crolala pen- cu viața care o duce, nelășă- leptă de lucruri pe care nu- cîștă să le poarte în trimăne- astea. O îmbrăcăminte bine gî- tă se poate întotdeauna re- schimba în așa fel în căt să p- alta. O reînnoie reușită ne m- ne satisfacă mai mult ca un n- nou făcut cu greutate și m- Crumosețe țesături de lăna c- cută căteva bune române în c- — tes haine pentru tot pen- copii, din lăna pigale, talie-cu- și paltoane pentru doame, și in- înclăpuit de îmbrăcăminte. Bine- doamnelor române. V'm scăr- rochie zămislită dintr'un mo- de. Ar putea fi un frumos por- țecă.

Lola Ionescu-Măria

Gospodărești

De cătva timp găsăm aproape a- beșug peste în toate pletele, o- celi o ciorbă de crap, acroș de bors, dapi la masă cu o roșă în mămăliguță fierbinte. Un ghioș- țiră carne. Și o bucată de mîș- albă împlinște lista mesei de- mîne.

M. M. L.

INSPIRAȚIE NEROMÂNESCĂ

Netăgădînd manifestările romă- nești pe teren cultural, s'au plămă- dit sub influința unor elemente străine. Izvoarele de inspirație pen- tru noi n'au însemnat rezultatul unei inteligențe adăncă a sufletului românesc. Mai ales în literatură, de multă vreme asistăm la producți- în care eroii sunt sau nebuni, sau decășiați, sau idolatrizați de un in- divizi, cari ar trebui să moară în- lănte de a se naște, dacă organismul social ar fi sănătos. Nu s'au prins în pagini de eternitate figurile repre- zentative ale acestui neam.

De sigur că prin asta nu trebuie să se înțeleagă izolare, privire a vieții sufletului — care, în nici un caz, nu trebuie înțeleasă ca o stăncă îm- pletrită, ci ca un complex în plină mișcare, în plină luptă — printr'un singur unghi, care ar oferi doar numai unele caracteristice. Fîndcă, de altfel, sufletul românesc nu este simplu sau, mai bine, este un suflet în care domină elementul de eroism. Și acest eroism, nu în înțelesul de năvală amorfă, sterilă pentru înlă- turarea unei trecătoare împotriviri. Eroismul românesc trebuie înțeles prin tot ceea ce a primit în sine. Deștepătarea lui s'a produs în veacuri. Și dacă nu ne-am gîndi de căt numai la concepția rășboinică getică, după care o luptă trebuie dată numai de hărbăși, ceace, alte neamuri nu înțelegeau și înclă- trebui să se cuprindă o crăncenă în- dolală asupra așa zisel literaturii, în care se supersensibilizează nuanțe freudene, absolut străne vigoare sufletului românesc. Această lî- teratură a fost o modă. Nimic din ceace a lăsat, nu rămîne, fîndcă

nu are niciun fel de contingentă în resorturile spirituale ale acestui neam.

Cultura noastră a fost influențată de stălpul fals al statului totalitar masonic, antieristic și decă, sau românesc, de eri. Când însuși au- țur eșă o creație falsă, cînd se întreaga lume în lumile căreia n- mîșca "inspirația" românească, a potenece de forme ce prășău- orice înăltare în cea mai exempli- intinere, nu este de mirare că în- vizit, produsul acestei ficțiuni, n- puteau da monumente de cultură, în stare să înfrunte veacurile.

Nu este decă, nimic surprinzător că așa zisa noastră lume de lîm- n'a putut să sfărîme neapătina, în- glodarea în neclășă și să despr- cu frunte de zen, toate plumbule care-l atarnau de picioare. Fîndcă n'a avut sau nu și-a pregătă eor- rile sufletului ca să perpetueze în eternitate, vuetul de furtună al ac- tui suflet românesc, atîut de adînc, atât de nou astăzi, pentru multă, pentru foarte multă lume cultă, și poate, nici astăzi, nu și-au înlă- turat negurile din fata ochilor, ci e- au datoră să le înăltare pentru a se integra, înșfășit, în formele de cultură, pe care le avem și nu ne nevoie să le creșim. Pentru a putea desclăra totul, cel ce nu se pot în- plăca ca o pană în treacutul nostru de viață națională, de viață de pe- por conștient de existența lui, și înceapă cu mîin neșugite de eșă, să adune din cerul înșelă al suf- lului așa românesc, fărîmă cu- răsimă. Și apoi, să privească ce a- adunat. Dar să privească adănc, cu un suflet de erou.

G. G. Mărculescu

ROMÂNIZAREA VIETEI ECONOMICE

(Urmare din pagina I-a)

În al cincilea rînd, dintr'un motiv de prevedere.

Deodată cu înstaurarea noului re- gim sunt motive suficiente ca evrei să nu se mai simtă în largul lor. Ei căută prilejuri fie de-a trece peste graniță averi mobiliare, fie de-a li- chida întreprinderile industriale sau comerciale pe cari le au în stăpă- nire.

În fața acestei situații, este evi- dent ca Statul să împiedice înstrăi- narea valorilor și bunurilor în mîini indezirabile. Căci, înțelegînd pe de- plin importanta momentului, nu poate accepta jocul unor interese cari nu sunt în același timp și ale Statului Român.

Acestea ar fi, pe scurt, motivele principale cari atribuie problemei românizării o importanță cu totul deosebită și cari pretind politice de- stat măsuri capabile să o soluțio- neze în interesul țării.

Discutarea oportunității unor a- semenea măsuri nu mai are, des-igur, în momentul de față, nici o ra- țune. Pentru simplul fapt că, după

războiul cel mare, niciodată n- a fost un moment istoric mai prietel ca cel de astăzi. Condițiile politice și și împrejurările sociale și eco- nomice, departe de-a opune piedici grave, oferă, dimpotrivă, posibi- tăți din cele mai largi. Ceeace n- trebuie cu nici un pret pierdut din vedere.

Problema trebuie, decă, ataca- tă sub toate laturile ei și rezolvată cu- curaj și hotărîre după un plan de ansamblu. Nu trebuie nici bagatel- zată, dar nici supraestimată. Tre- buie pusă de acord cu mîințele materiale actuale și soluționată în funcție de interesele directe ale eco- nomiei, statului și națiunii romă- ne.

Sunt, de bună seamă, imperative prea grave cari pretind rezolvare ei temeinică și definitivă, ca să n- putem recurge la simple expedie- te. De aceea, soluțiile alese trebuie să fînd seama de nevoile unui tr- tament sistematic și radical care să ne scape de boala devenită te- nică.

Ion Veverca

Predealul cetatea martirilor

Cei 32 legionari asasinați la Vaslui și cei 24 arși la Crematoriu,—au fost așezați lângă camarazii lor dela Ciuc și Dobrogea, în cimitirul dela Predeal Generalul Ion Antonescu, d. Horia Sima, căpeteniile Mișcării, popor și mii de cămăși verzi au adus ultimul salut legionarilor-martiri

Noaptea adăncă apasă peste Cetatea Predealului. Toamna își murmură durul mărșăluț care pălăndește în fire și în suflăte. Se lasă încet, picurând de ploaie pe marginea de stăpânire, ca în jurul de mamă pentru odorul în-panchial.

Ce se întâmplă în orașul acesta, la miez de noapte? De unde pornesc sunetele? De ce nu se astâmpără sunetele asta sub clopotul apăsător al cerului de ploaie și plumb?

Deaparte, tot mai departe, către dealul Filaretului mișună furnicar de culburi, fără aslămpăr, fără zădărire, în linștea asta de neînșină, măsă, căreia vântul bat de douăsprezece ori ca la judecata de-aposi...

Din coline, din bordeie, din palat, din margini — până la inima țării — de pretutindeni, se iese în noaptea, pălărie-pălărie, armate, veri cari au isorât din jertfă și plâng, cântând moartea prin moarte, țipându-și de puterea credinței.

Acolo, în creștetul de deal, se înălțărește Adevarul și Smerenia. Acolo se topește nevinovăția și se cântărește Virtutea.

Ci, iată, către miez de noapte, durul și-a tăiat firele subțiri. Pare o călărie de pretutindeni, de lângă jărâna martirilor. Sau înălțându-se buni pe coline de trei creste; aici, cupolilor pârâ, unde li s-au ars trupurile pentru sănătatea credinței; dincolo în întinșul lui Vodă Șerban, cei cari au mai avut parte de o cruce la căpătâi; iar mai încolo, locmi pe Valea Plângerii, gospodăria lămpărilor de grazi — boerii Văcărești.

Crematoriul, nume de groază, nu se sună a moarte nelegitimă. În nopțile negre plină de durere și jale s'a aprins lumina torțelor și se vede din beznă destinul cenusă martirilor biruinți legionare cari vor să fie duși la loc de cinste, în cetățile mormânt ce le-a pregătit în sărbătoare, Predealul.

Au eșit din tainile urnelor sfinte în ari trupuri, s'au sculat și-au lăsat în pictura de cenușă crezul lor pe care nici moartea nu l-a putut înfrânge.

Cămășile verzi s'au strâns așa de multe, că nu poate să le mai încapă culmea dealului. E tăcere adâncă și jale amară. Se înfioară și stelele pe cer și își ascund fețele în văl de lăcrimă.

Dela ceasurile miezului de noapte se tot iese mereu să înfrunte ne-țebăcia plăcătioasă. Au tăcut și frunzele copacilor. Nu se aude nici un marmur. Numai din Văleș Plângerii un tâguit trist înfășură tăcere.

Comandanții își rânduiesc unitățile la lumina torțelor de rășină cari imprăștie în toată valea mireasmă plină de verdeță legionară.

Chipuri de basm se întipăresc pe zidul negru al nopții. Priviri scânteietoare, halucinanțe, stredelăsc a-dicurile.

Pătrunderea spre cupolul Ghecei se face anevoie printre rânduile înfiorate.

Din prag întâmpină, ulmiți, funcționarii cupolului. Furnicarul verde l-a înțeles locul ca pe județi ne-credincioși minunea Măntuitorului după pămîntul în noaptea.

Nu întrebi pe nimeni și auzi șoptit de nu știu unde:

— Pești, domnule, în jos. Prin labirintul firidelor și scărilor, scorbore și tainită.

Iată-le, cenușă și fărâmele de os care străjuie de garda femeilor legionare care a grăit flori multe cu mâini de soră în jurul urnelor cu cenușă.

temniță amară făcută eri, în ciuda premurilor, de-și întore, boerii clitori oasele în fundul pământului. Credință, temnițe, înfiorare.

Pe aceste temnițe a fost înălțată stăruia legionară. În viforul aprig a temeinicului Căpitanului legea dreptății legionare. Pe drumul suferinței țării li stau aproape, li sunt prietene nedesăvârșite. Numai încremenții nimeniciei, numai ei stau nedumeriți în fața altor semne cari ni se trimt de undeva, din bolta senină a credinței românești.

Iată, în ajunul zilei de 6 Octombrie, când trebuia să iasă oară ner-de la poartele Patriarhiei ploaia cu găleata, și doar eșuă, în fața cămășii verzi trimișii străinătății cari aveau să vadă și să creadă în puterea mărșăluirii legionare. Sâmbătă ploaie; a dona zi, Duminecă strălucirea soarelui pe cer, așa cum a vrut Căpitanul să-și facă Tora.

Nu-i acesta un semn prin care se înălță drumurile?

Ma! apoi, se sfîșiește Troița pentru odihna martirului Sterie Ciometti, între două locuri, între două lumi. Asemenea, ploaia de Toamnă, cu un ceas înainte își scutura stropii. Nici n'a ajuns mărșul până la Troiță și Sfântul Soare s'a înțeles cu raze blânde ca privirea Căpitanului.

Dar privegherea din noaptea trecută în dealul cu bolta necrestinească a Crematoriului? Tesută cu burniță deasă de Toamnă până către ceasurile doate, iar când au început ploaia și citească Sfânta slujbă a morților. Înălțimile cuminți au ascultat lăcătă veșnica pomenire.

În fund, deasupra raftului surd de trist chipul Nicolae Nădăleanu lângă profesorul Christescu — ochi mari de vultur imperial cari privesc peste vreme.

Tot acolo, locotenentul Nicolae Dumitrescu și grupul Nădăleanu Enache.

Comandanta comandantă șoptește, din vreme, în vreme, ca pentru sine amănunțite afliții martirilor.

— Cenușa Nicoletel a fost recunoscută după icoană Malci Domnului și mărșuror „Majadahonda”, dăruit ei de Căpitan.

Un foarfec mic, ruginit, va trebui să-i cunoască familia vre-unul camarad pioștean.

Lucruri puține. Câte un semn metalic, nepătruns de focul iadului. Și atâtea, Martiri nu aveau obiecte prețioase cari să nu ardă. Lor le-a ars sufletul pentru credința legionară și păgânul n'au vrut numai atâtea: le-a trecut prin foc trupurile fără lumină și mângăierea creștină.

Grupul prahovenilor este așezat laolaltă ca în viață și'n moarte. Semnele le-au arătat și lor locul în urne.

Jos, printre flori, cenușă și oase lyte eri din adâncul pământului. Cine mai poate ști ale cui sânt?

TÂNDARUȘ...

Doada se sparge lăcerea. Hruha se înfioară de chemare pretungă. Sunt aduse familiile celor uciși. Văet de jale se rupe din adâncuri.

Strigă fetița lui Vasile Christescu: — „Tândaruș” — atâtea poate să spună și lacrimi năpădese pe obrazul fraged. Copilul acesta își frânge inima. Legionarele încremenite de veghe nu-și mai pot opri țevorul lacrimilor. Revedere în crucea nopții dintre fărâna și fărâna vie. Cum să măsoari distanțele? În cari sfere siderale plutește minunatul suflet al profesorului Vasile Christescu? Și revederea între tală și copil imprăș-

te ceașă, sfîșiește clipa.

Mama Nicoletel, purtată ca un fulg de vântul vremii — nici nu i se simte atingerea de leșezile edificiului de amarnică amintire.

Plănsul fetei profesorului Christescu, li deschide ochii duși de-atâtea lacrimi.

Familia locotenentului Nicolae Dumitrescu se oprește în rândul celorlalți.

Se grăbesc minulele. Bate ceasul doat. Nici nu știu cum trece vremea lângă cenușa celor cari curântează peste moarte.

Mătușa lui Jean Vasiliu izbucnește în hohote. Iată familia lui Miti Dumitrescu, familia Popovici. D-na Maria Christescu — mama lui Vasile strânge aproape căpsorul Sandei — copila cu priviri de făciune; Constantin, Mihail și Traian — frați; Dida și Elena — surori, Elena Ionescu — mătușă, Aurora Nicolae — sora lui soție. Și, într'un unghier al hrubel, sfioasă și puștindă la trup, Lila Peher, brașoveanca plină de curaj care l-a înțeles pe Vasile Christescu, camarada Lila Peher din familia „Zăgănescu” a părăsit sanatoriul cu acest trist prilej. D-na căpitan Stancu, însoțește deasemenea convoiul funerar.

NOAPTEA INVIERII

Cămășile verzi au umplut curtea. Puritate pe brațe, urnele sunt scoase din hrubă spre locu de creștinăscă izbăvire, afară, în spațiile clădirii. Se dă onorul. Convoiul funerar se strecoară printre gările cu mărșul încremenite spre cer.

Se toarnă urnele în săculețe verzi și se așază în sicriele de piatră dăruită pe care s'a săpat numele fiece-călu.

Se lasă pace adâncă și suflătele lor împacate s'au așezat în lumea celor drepti.

Soborul de preoți se rânduiește pentru sfânta slujbă. Sunt aproape 30 de slujbitori al altă-călu; răspund călugării legionari dela mănăstirea Cernica.

E ora 2 și jumătate noaptea. Și nu se începe încă pomenirea. O urnă nu se poate desface. E a lui Vasile Christescu. Cu multă greutate se desface și se varsă în cosciugul de piatră.

Sicriele sunt străjuite de crucele simbolice ale profesorului Nae Ionescu, General Cantacuzino-Gă-nicicul.

Iată și crucea Nicoletel, a lui Nicolae Dumitrescu. Lucia Grecu și ale tuturor celorlalți așezate în rând printre flori.

Litanie preoților se ridică spre înălțimile cerului. Burelța s'a oprit ca prin minune.

La ora trei fără cinci minute soborul, cu un singur glas, strigă: „veșnica lor pomenire”.

În beznă nopții mireasma de tămăle se revarsă ca o aliană.

Izbucnesc hohote înfundate și lacrimile nu se mai pot stăpâni.

POMELNICUL

„Mănește-ne Dumnezeu după marea mila Ta, rugămu-le, auzi-ne și ne măneste.”

Încă ne rugăm Tăe pentru odihna sufletelor adormiților robilor lui Dumnezeu, legionari și legionare, cari acum se pomenesc:

Profesor Vasile Christescu, comandant legionar; locotenent Nicolae Dumitrescu, legionar; Nicoleta Nicolae, comandantă legionară; Nădăleanu Enache, legionar; Martin Vucu, legionar; Ioan Ioan, doctor, legionar; Aurel Gherman, legionar; Octavian Balan, legionar; Dragoș Popovici, legionar; Iulian Rădules-

cu, legionar; Miti Dumitrescu, legionar; Cezar Popescu, legionar; Traian Popescu, legionar; Nelu Moldovanu, legionar; Jean Ionescu, legionar; Jean Vasiliu, legionar; Marin Stănculescu, legionar; Ovidiu Isaia, legionar; Gheorghe Paraschivescu, legionar; Victor Dragomirescu, legionar; Cel doi legionari din Cluj omorâți la Jilava; legionarul omorât la 10 Octombrie 1939; legionarul omorât la 14 Octombrie 1939, și care au adormit luând pentru credința și pentru biruința legionară.

Toți 24 răspund: Prezent, chiar din pulberea cenusii.

Încet, purtate pe umerii camarazilor, sicriele sunt așezate apoi în camionul mortuar și stropite cu Sfântul mir.

„Nicoletel” duc crucea Nicoletel...

Soborul de preoți se încolonează și deschide calea spre veșnică odihnă.

S'a rânduie prin comenzi scurte ordinea procesiunii: întâi legionarele, apoi corul, colinele, corul funerar, familiile, grade și funcțiuni, Frățiile de Cruce Centrul studențesc, Corpul „Răzleți” și Muncitorii.

Făclierii grupelor luminează întreaga Vale a Plângerii.

PROCESIUNEA CREȘTINĂ ÎN LINȘTEA NOPTII

Slujba soborului de preoți și călugări se termină. Cămășile verzi se înșirăsc într-o ordine desăvârșită. Sicriele de piatră, străjuite de legionari, la lumina torțelor aprinse sunt purtate către Gara de Nord.

Din dealul Filaret, spre Calea Șerban Vodă, convoiul se profilează mă-

reț pe fundalul nopții. Sunt clipe u-nice.

Priveliștea nu are seamăn.

La ora 4 dimineața rânduile legionare se desprind încet și coboară dealul. Tăcere, ca la încheierea vena-călu.

De la ferestrele caselor perdelele se dau laoparte și privirile locuitorilor sfredelesc întineric. Parcă cu mul are nimeni somn în noaptea asta. Străzile sunt populate ca în miezul zilei. La trecerea procesiunii lumea smerită întinde mână spre cer.

Lumina faclilor zugrăvește chipuri din vremea celor dinți creștini.

TRENUL VEȘNICIEI POMENIRI

Către ora 5 dimineața convoiul se apropie de Gara. Torțele luminează peronul ca într-o apoteoză fantastică. Și aici, ordinea se păstrează cu sfîșit.

În vagonul din urmă se așază sicriele privilegiate până la plecare de familie celor căzuți.

Garda dă salut de plecare, apoi se face imbarcarea cu simțitoare respectuie în trenul nesfârșit.

Din București pornesc 58 de vagoane.

La 6,15 — ceasul hotărât — trenul se desprinde încet de la peron.

Garda legionarelor cântă sfâșietor de trist, în cor, pentru drumul cel de pe urmă.

Și nesfârșitul șir al vagoanelor pornește spre culmea Predealului.

MULTIMEA ÎNFIOARĂ SALUTA PRETUTINDENI CONVOIUL FUNERAR

În fiecare stație oameni de toată mână, cu lacrimi în ochi aduc ultimul salut celor cari s'au jertfit pentru credința legionară.

Garnizoanele cămășilor verzi întâmpină pretutindeni.

La Ploiești se mai adaugă încă 15 vagoane cu legionari prahoveni.

În vagonul mortuar se urcă prototurul Constantin Petre și preotul Ecănescu-Draja.

Dela Câmpina se alătură iarăși grupele cu 100 de legionari, unde se cântă imnul Moja-Marin.

Greutatea trenului mai cere două locomotive.

Șiragul vagoanelor sporește la 63. Între Breaza și Valea-Largă se construiește un tunel.

Soldaii salută legionarele.

La 12 și 10 minute suntem în Sinaia. Cercul a început lărași să-și picure lacrimile. Peronul este înțes de lume.

Garda legionară dă onorul în tunul Nicadorilor.

Către Predeal, se limpezesc zărlile. Razele Soarelui pătrund biruitoare ca să încălzească drumul cel de pe urmă al martirilor.

Încremenite, grupele din garnizoana Predeal țină mâinile pentru onor.

n. n. m.

„Nicoletel” duc crucea Nicoletel...

Soborul de preoți se încolonează și deschide calea spre veșnică odihnă.

S'a rânduie prin comenzi scurte ordinea procesiunii: întâi legionarele, apoi corul, colinele, corul funerar, familiile, grade și funcțiuni, Frățiile de Cruce Centrul studențesc, Corpul „Răzleți” și Muncitorii.

Făclierii grupelor luminează întreaga Vale a Plângerii.

PROCESIUNEA CREȘTINĂ ÎN LINȘTEA NOPTII

Slujba soborului de preoți și călugări se termină. Cămășile verzi se înșirăsc într-o ordine desăvârșită. Sicriele de piatră, străjuite de legionari, la lumina torțelor aprinse sunt purtate către Gara de Nord.

Din dealul Filaret, spre Calea Șerban Vodă, convoiul se profilează mă-

reț pe fundalul nopții. Sunt clipe u-nice.

Priveliștea nu are seamăn.

La ora 4 dimineața rânduile legionare se desprind încet și coboară dealul. Tăcere, ca la încheierea vena-călu.

De la ferestrele caselor perdelele se dau laoparte și privirile locuitorilor sfredelesc întineric. Parcă cu mul are nimeni somn în noaptea asta. Străzile sunt populate ca în miezul zilei. La trecerea procesiunii lumea smerită întinde mână spre cer.

Lumina faclilor zugrăvește chipuri din vremea celor dinți creștini.

TRENUL VEȘNICIEI POMENIRI

Către ora 5 dimineața convoiul se apropie de Gara. Torțele luminează peronul ca într-o apoteoză fantastică. Și aici, ordinea se păstrează cu sfîșit.

În vagonul din urmă se așază sicriele privilegiate până la plecare de familie celor căzuți.

Garda dă salut de plecare, apoi se face imbarcarea cu simțitoare respectuie în trenul nesfârșit.

Din București pornesc 58 de vagoane.

La 6,15 — ceasul hotărât — trenul se desprinde încet de la peron.

Garda legionarelor cântă sfâșietor de trist, în cor, pentru drumul cel de pe urmă.

Și nesfârșitul șir al vagoanelor pornește spre culmea Predealului.

Între Breaza și Valea-Largă se construiește un tunel.

Soldaii salută legionarele.

La 12 și 10 minute suntem în Sinaia. Cercul a început lărași să-și picure lacrimile. Peronul este înțes de lume.

Garda legionară dă onorul în tunul Nicadorilor.

Către Predeal, se limpezesc zărlile. Razele Soarelui pătrund biruitoare ca să încălzească drumul cel de pe urmă al martirilor.

Încremenite, grupele din garnizoana Predeal țină mâinile pentru onor.

n. n. m.

cedean plânge o mamă bătrână, plâns de vece îndurerat peste ventilel martirizat al mării biruințe naționale.

În plânsul fiecei mame țărâșote geme toată durerea neamului piator smola din stăncile de crimă, pentru a aduce pe melesurile patriei mame țărâș credinței și nelăfricarea luptei pentru marea biruință legionară.

Ghemuță la căpătâiul celui drag mama și-a început țîrșugănt bocetul în care trăsese sute de strămoși vicioși. E cântecul de jale al familiei păstrat cu sfîșenie de acest neam pentru care familia este imperativ unei porunci.

Nu-i plâns, e o litanie în care se învârtărează chioțele de biruință ale unui neam care a știut să trăiască luptând și cântând vitejește.

În jurul așezii s'a grupat întreaga familie și refrenul bocetului este reluat de toți.

La căpătâiul morților lor oamenii aceștia și-au învățat istoria și au învățat să lupte și să trăiască.

Ca o chemare peste creștele stâncoase ale Pindului răsună bocetul și din toate depărtările răspunde — prin refren — glasul neamului: prezent.

Cine vrea să cunoască sufletul acestui neam, să-i înțeleagă întreaga măreție a istoriei lui frământată de lupte, punctate cu martiri pentru biruința crucii și a neamului, să-i asculte bocetele.

La căpătâiul fiecei martir a plâns o mamă țărâșotă și de data aceasta i-a răspuns refrenul îndoliat al neamului întreg.

SOSESC BATALIOANELE VERZI

Cu cât se înalță soarele pe cer, de-strămând, încetul cu încetul, trâm-ba norilor, în jurul locului unde au fost garate vagoanele mortuare se adună tot mai multă lume.

Din toate unghiurile țării au sosit peletni al intrării, cu lumânări în mâini și lacrimi în ochi, ca să aducă ultimul salut celor care au știut să lupte și să moară: „cu fruntea sus ca o statue”.

Trenul de ora 11, care a sosit gemând din toate încheieturile, varsă valuri de oameni, veniți din direcția Bucureștilor. Cu acest tren sosesc și gările verzi, legionare și legionari, din grupul macedo-roman, al armatolilor din București, sub comanda camaradului instructor Stelu Ștefan.

În fruntea coloanei frumos alinată se află coronele și jerbe de flori, omagiul camarazilor căzuți la datorie, apoi tricolorul îndoliat, grupele cetățurilor macedo-române, apoi legionarii cu pas voințesc.

Coloana se îndreaptă spre locul îndoliat unde sunt garate vagoanele mortuare.

Alinată frumos, cu fata la martiri, coloana dă onorul și întonează imnul legionarilor căzuți. Toată multimea plânge și cântă, cântă și plânge.

Cercul s'a mai juminat și printre trâmbele de nori fumuri se furșează câte o rază de soare poleind cu foc creștele stâncoase ale munților.

Plânge și soarele, cu raze fierbinți în această toamnă târzie, tinerețel acestei țări mort vitejește la datorie.

VIN FLĂCĂII DARZI AI MUNCII

La ora 11 și un sfert pe șosea poposește coloana motorizată a Centrului Muncitoresc Legionar din București, venită sub comanda camaradului Magdi.

Sunt fete și flăcăi volnici, cu chi-

tele pământești ale unuia din cei opt macedoneni uciși mișelește la Vaslui, sunt imprăștiate printre celelalte ale camarazilor, așa după cum le-a aranjat în grăoia comună dela Vaslui mână năprasnică a unui destin tragic.

La căpătâiul fiecei camarad ma-

tele pământești ale unuia din cei opt macedoneni uciși mișelește la Vaslui, sunt imprăștiate printre celelalte ale camarazilor, așa după cum le-a aranjat în grăoia comună dela Vaslui mână năprasnică a unui destin tragic.

La căpătâiul fiecei camarad ma-

tele pământești ale unuia din cei opt macedoneni uciși mișelește la Vaslui, sunt imprăștiate printre celelalte ale camarazilor, așa după cum le-a aranjat în grăoia comună dela Vaslui mână năprasnică a unui destin tragic.

La căpătâiul fiecei camarad ma-

tele pământești ale unuia din cei opt macedoneni uciși mișelește la Vaslui, sunt imprăștiate printre celelalte ale camarazilor, așa după cum le-a aranjat în grăoia comună dela Vaslui mână năprasnică a unui destin tragic.

La căpătâiul fiecei camarad ma-

tele pământești ale unuia din cei opt macedoneni uciși mișelește la Vaslui, sunt imprăștiate printre celelalte ale camarazilor, așa după cum le-a aranjat în grăoia comună dela Vaslui mână năprasnică a unui destin tragic.

La căpătâiul fiecei camarad ma-

tele pământești ale unuia din cei opt macedoneni uciși mișelește la Vaslui, sunt imprăștiate printre celelalte ale camarazilor, așa după cum le-a aranjat în grăoia comună dela Vaslui mână năprasnică a unui destin tragic.

La căpătâiul fiecei camar

DIN LUMEA LEGIONARĂ

Camaradul ing. Gicu Nicolicescu

Legiunea numără între eroi și martiri pentru dreptatea lor credință în marea noastră țară pe Gicu Nicolicescu.

Născut la 24 Iunie 1910, Gh. Nicolicescu a urmat liceul la „Sf. Sava”, apoi la școala Politehnică unde termină secția Construcții. În timpul studiilor în Legiune unde din primul an se alătură în marea familie legionară prin adăncă credință în marea noastră țară.

În anul de studii de la Politehnică, Gh. Nicolicescu urmează și Conservatorul de muzică, în 1932, pe ocazia concursului studențesc de cântec la care o primă ediție de cântec le-a câștigat o parte din melodiile fiind compozate chiar de el.

Din Gh. Nicolicescu tunde și pictură pentru care avea vâdită și unele recunoașterea chemări, între altele, Capitanului pe care i-l dăruiește. Acest tablou a putut fi vădit în timpul marelui prigoană, dar se află la sediul din Gălbenești.

În 1938, la 28 Iunie este arestat, împreună cu sora sa, camarada Natalia Nicolicescu. După zece zile de detenție în libertate, iar el este condamnat la închisoare la 6 luni închisoare, la 30 Decembrie același an, este eliberat.

De la această dată începe împreună cu camarada Nicoleta Nicolicescu, sora sa, să lucreze la redacția „Cuvântul” în Legiune, unde a rămas până la sfârșitul războiului.

Între timp, după 6 luni de detenție, este arestat din nou la 13 Februarie 1939. Nema mai două zile mai târziu este arestat și el, și încarcerat la Văcărești.

CA O LACRIMĂ DE SÂNGE A CĂZUT O STEA...

...într-o zi, în ziua de 11 Iulie 1938, de câte ori nu l-am întâlnit în plină lumină pe marile artere ale Bucureștiului sau prin sălile de expoziție, pentru a se întâlni acolo cu camarazii rămași în afara închisorilor. Tot timpul activ, dând ordine, sfaturi și îngrijindu-se de frații arestați.

Capturarea lui Ionel Beiga a fost considerată de Poliție ca o mare lepră, la Prefectura Poliției Capitalei semnarea ei o declarație, pildă de dăruire, de „vitor prin prigoane” pe care o încheie astfel:

„Sunt și rămân credincios lui Corneliu Zelea Codreanu de a cărui încredere m'am bucurat și m'am simțit întotdeauna onorat, iar credințele mele legionare înțeleg să le păstrez până la capătul vieții mele.”

Această declarație făcută cu fruntea sus în mijlocul furcilor l-a lăsat pe lista „primejdiosilor”.

„Primejdios” pentru că era român, „primejdios” pentru că iubea cu fanatism Patria, „primejdios” pentru că ura de moarte trădarea și nu-și părăsea comandamentul în mijlocul bătăliei, „primejdios” pentru că a vădit și luptat alături de Capitan pentru un viitor însoțit al neamului românesc, atât de chinat și de batjocorit.

Da, pentru această „primejdie” pe care o reprezenta el, a primit Ionel Beiga moartea de erou în lagărul de la Vaslui, în noaptea de urgență din Septembrie 1939.

Nu s'a spus încădeună despre ceea ce însemnat Ion Beiga pentru mișcarea legionară. Vor veni poate alți camarazi, să dea alte date despre activitatea lui, să povestească despre viața lui curată ca limpede pârâu de munte, despre credința lui neștirătată în biruința naționalismului românesc, despre puterea lui de jertfă, căreia i'a dăruit totul. Și va trebui să vină, pentru o istorie completă a luptei, suferinței și jertfei legionare.

Însemnăm aici, cu pana aspră, a unui vechi prieten, puțin despre marea personalitate care a fost Ion Beiga.

Rare ori am întâlnit un om care să dea un sens mai plin și mai înalt prieteniei ca Ionel Beiga.

De-aici din lagăr, unde-l sârăle hidoasă uneală cu monodii a judeo-francmasoneriei, nu lăsa pe cei rămași afară, cărora le trimitea îndemnul: rânduiește străne și liniște! Totul va merge bine!

Cu puțin înainte de-a-l aresta spunea:

— Aud că se miră Chiornul de liniste noastră, care-l contrazică în ticăloșile pe care vrea să le comită. Se întreabă cine ne consiliiază la această tăcere. Ar vrea să ne mistică, pentru a-i da putința să ne mitralizeze. Câtă vreme Capitanul este în mânia lui, absolut nimic, liniște. Dar, dacă i se va întâmpla ceva, atunci trebuie dat un exemplu de pedeapsă, de care să se cutremure văzduhul și să vule istoria noastră de-a lungul veacurilor pentru că numai așa ne putem salva Neamul.

Iar mai târziu, din lagărul de la Vaslui cu puțină alie înainte de-a muri ne trimitea vorba:

— Cred că pe noi, aceștia de-aici ne vor uide. Eu sunt pregătit să sfârșesc.

Intrădeavăr pregătirea lui era de-a săvârșită de mult. Anul petrecut alături de Capitan, în luptele grele, în spiritualizările și viața lui n'a fost decât o trăire în duh. Deși forța lui intelectuală era rațională, sufletul lui căld de țaran în care dolneau toate suferințele și păcatele unui neam, îl înălțase și-l ajunsesă se apropiere de Dumnezeu.

Adusese de-aici din satul acela de români subjugat, modestia, care nu era slăbiciune, mândria, care nu era înfrângere, mândria, care nu era trufie, dăruirea și hotărârea.

Era o minte limpede, de o strălucire inteligentă, care nu se speria de lăcră. Analiza cu pătrundere totul pentru a conchide: s'a dus vremea omului care stă, este vremea omului care poartă.

Pretuia fapta și omnia. Sub înfăptuirea de creștin se ascundea un suflet cald, fără a cădea în sentimentalism.

În ziua când a primit știrea tristă că bătrâna lui mamă, a trecut în rândul dreptilor și pe care n'o mai văzuse de aproape zece ani, din cauza autorităților jugoslavene care-l urmăreau s'a retras în el multă vreme și lacrimi calde i brăzdau fața lui aspră de luptător. Se învinova că n'a înțeles: destulul ca să se mai ducă odată s'o vadă. A lăsat-o mult, și această întâmplare era una din dăruirile lui, multe care a stăruit în sufletul lui, întotdeauna.

Legiunea și țara au pierdut un stăp.

Pe ajutorul jertfelor sfinte, Ionel Beiga este cu noi, în simțim, este prezent și de-aici din jurul Capitanului este o mustrare când slăbim și un îndemn permanent la luptă pentru România Legionară frumoasă ca soarele stă de pe cer.”

Capitanul la Predeal

FAPTA LEGIONARĂ ÎȘI TRĂEȘTE FIINȚA

Cămășile verzi au botezat două fete germane la biserica Sfânta Vineri-Herasca

Unul din principiile cari stau la temelie Mișcării Legionare, este exemplul faptelor, fapta fiind singura care are puterea de convingere și stimulare.

Și dacă fapta a fost punctul de plecare al Mișcării Legionare în trecut, astăzi mai mult, astăzi, după o luptă cea mare, ea stă pe primul plan, constituind piatra de temelie pentru noua vază ce-și toarece din nou ochii noștri.

Calitatea de acest principiu, soldat legiunii înțelegând imperativul vremii au pornit-o harnici la lucru și nu e zi a Domnului în care fapta legionară să nu-și trăiască ființa.

În zi de sărbătoare, când brațele se pot fi puse în slujba noului mărșăvire de legionari purced a săvârși fapte creștinești dovădind adevărata înțelegere a rostului lor.

Astfel, cuibul „Cel 7 feciori al Vrancesei”, din Corpul Muncitoresc Legionar, au purces la săvârșirea unei fapte cu adevărat creștinești. Din proprie inițiativă a hoșari și botezau două fete germane, fetele unui biet român, împovărat cu o casă de copii.

Solemnitatea acestor înălțări act creștinești s'a petrecut la Biserica Sfânta Vineri-Herasca din Calea Călbășii 4, în prezența unui mare număr de credincioși și a unui grup de 100 legionari din Corpul Muncitoresc Legionar, sub-secția „Mălaxa”.

Gh. Soare și Diaconul Evghenie Dascăl.

Prinși botezau au primit numele de Nicoleta și Constanța, nume care amintesc de martirele legionare căzute în dreptul lor credință: credința legionară.

În tot timpul săvârșirii tainei, clipe de adăncă reculegere și înălțare strălucind sub cupolele Sfintei Biserici, clipe întrerupte doar de scâncet de copii: zvon de viață nouă.

Pătrunși de însemnătatea acestei taine, întreaga asistență stă încrăntă. Ca o muzică pogorâtă din ceruri, cântarea preotilor revărsă duh de liniște și pace.

După terminarea slujbei părintele Stolica Ionescu a ținut o frumoasă cuvântare în duh creștinești și legionar, încheind cu grăire din epistolele preotului Sfânt Pavel: „Toți căpi în Hristos ne-am botezat, în Hristos ne-am îmbrăcat, cu crucea și cu trăi în credință și viața Lui”.

Solemnitatea a luat sfârșit la ora 12.30. Grupul de legionari din Corpul Muncitoresc, subsecția I-a Mălaxa, așezați pe două coloane, din fața altarului și până în stradă a dat onoruri salutând legionarele, dăruind formând un acoperământ de brațe întinse pe sub care au trecut cei 13 al Cuibului „Cel 7 feciori al Vrancesei”, cu prunci noui primiți în legea creștinească.

OFICIEREA SFINTEI SLUJBE

ȘTIRI

Toți refugiații Legionari și simpatizanți, proveniți din județ, Lăpușna, vor fi prezenți Marți 28 Octombrie orele 2 la Căminul Refugiaților din str. Cobălășu No. 41.

urmăriți la fiecare pas, cu o dragoste neîmămurată pentru Capitan și soarta groznică ce l-o pregătesc cel mai mizerabil înși ce l-a produs această naștere, asistă, încă, cu o încredere nemărginită în Dumnezeu și dreptatea lui. După o strădanie uriașă spre a împiedeca să se consume cel mai infam act al stărilor de asidă. Se pregătesc să primească, dacă Dumnezeu nu s'o îndura de rugăciunile lor fierbinți, cu liniște și împăcare, cea de pe urmă binefacere a acestei vieți — fericirea de veci a mormântului. Cel neînțelept, cel spurcat, cel cu simțul datoriei adormit, cel ce nu participă decât pasiv la imensa tragedie a înțepării noastre, se vor cutremura în ziua răfălii supreme, care nu poate trece fără a ne spune și noi cuvântul.

Dacă o să fie să plecam de pe acest pământ, ca oameni liberi, neînțați de nimic, fără nicio vină față de Dumnezeu și neamul nostru, se va prăbuși — și pentru totdeauna — și satanica pornire a celor ce în numele răului au călăsat să oprească în loc destinul de glorie al nației românești ce l-am visat, în care am crezut și pentru care am luptat. Și dacă vom pieri, nicio putere din lume nu va putea face ca credința noastră să rămână deapănuri nemuritoare. Crezi și tu în ea? Voi fi cel mai fericit.

(Facsimil din ultima scrisoare a lui Ion Beiga).

S'a împlinit anul și a mai trecut o lună peste el, de când nebulina asasină a unui regim odios — cum altul n'a înregistrat istoria deamului nostru — a trimis la moarte pe cel mai strălucit fi al țării.

Jertfa legionară a cuprins în iureșul ei spețe izbăvire și jumină, tot ce era bun, tot ce era curat, tot ce era mai plăcut Domnului. În noaptea aceia cumpulită din Septembrie 1939 se ridică la cer sufletul unei întregi generații. Ingeri păzitori în jurul Arhanghelului se adunau viteji.

Îată-l, acolo sus, pe Ionel Beiga... Privirea lui blândă, în aureola de lumină, pare că spune: ei, ce ziceți, este frumos?...

Da, este frumos, este dueros de frumos, dragă Ionele. A trebuit să vină crucificarea Capitanului nostru sfânt, a trebuit să vină crucificarea sa și-a tuturor camarazilor noștri, căzuți pentru Legiune, ca să vedem învinzându-se zorile sfintei dreptăți românești.

Ne doare biruința...

Comandantul legionar Ion Beiga s'a născut în comuna Coștel (Banaț) la 21 Ianuarie 1907, unde-și face primele clase primare, pe cari le termină la Văreș.

Fiu de țaran băntean rămas în robie, chiar după biruința milenară, este adus de tatăl său în Timișoara românească, pentru a învăța carte la liceul „L. D. Loga”, pe care îl termină în Iunie 1926, când își trece bacalaureatul.

În toamna aceeași an se înscrie la Universitatea din București, unde urmează filozofia și dreptul.

Aici, în căminul de la Știință Voevod, cunoaște și tot zăbucimul care frământă studentimea românească și creștină, ridicată la luptă dăru pentru „salvarea întregului popor”, la glasul de tunet al Capitanului, pe care avea să-l urmeze, fără gâvică, clipă de clipă, până la sfârșitul vieții lui.

Greu și spinos drum își alesese, dar singurul care dădea rost existenței unui intelectual român.

La parte la toate bătăliile studentesti ale anilor 1927 și 1928, iar când prinde ființă Legiunea Arhanghelului Mihail, Ion Beiga este printre puținii, care înțeleg din prima oră, de unde poate veni izbăvirea, și i se alătură soldat credincios. Alături de Fănică Anastasescu, Andrei Ionescu și Traian Cotigă formează primul grup bucurestean al legiunii.

Curând înțic în consiliul Uniunii Naționale a Studentilor Creștini unde are de luptat cu obiceiuri vechi dintre care învâlcite și câteva gemări aparte erau cele mai nevinovate. Se află în minoritate dar grupul este dăru și Traian Cotigă reușește să la frânarea Uniunii. Din acest moment studentimea română creștină se încadrează definitiv în fagăsur legionară.

Soldat încercat, este onorat de

este arestat în ziua de 11 Iulie 1938. De câte ori nu l-am întâlnit în plină lumină pe marile artere ale Bucureștiului sau prin sălile de expoziție, pentru a se întâlni acolo cu camarazii rămași în afara închisorilor. Tot timpul activ, dând ordine, sfaturi și îngrijindu-se de frații arestați.

Capturarea lui Ionel Beiga a fost considerată de Poliție ca o mare lepră, la Prefectura Poliției Capitalei semnarea ei o declarație, pildă de dăruire, de „vitor prin prigoane” pe care o încheie astfel:

„Sunt și rămân credincios lui Corneliu Zelea Codreanu de a cărui încredere m'am bucurat și m'am simțit întotdeauna onorat, iar credințele mele legionare înțeleg să le păstrez până la capătul vieții mele.”

Această declarație făcută cu fruntea sus în mijlocul furcilor l-a lăsat pe lista „primejdiosilor”.

„Primejdios” pentru că era român, „primejdios” pentru că iubea cu fanatism Patria, „primejdios” pentru că ura de moarte trădarea și nu-și părăsea comandamentul în mijlocul bătăliei, „primejdios” pentru că a vădit și luptat alături de Capitan pentru un viitor însoțit al neamului românesc, atât de chinat și de batjocorit.

Da, pentru această „primejdie” pe care o reprezenta el, a primit Ionel Beiga moartea de erou în lagărul de la Vaslui, în noaptea de urgență din Septembrie 1939.

Capitan cu misiuni delicate pe cari le execută cu chibzuită și hotărâre, impunându-se în linia întâia a luptătorilor.

În anul 1931 devine, odată cu prima promoție, comandant legionar; iar între anii 1932-1933 este ales președintele studenților în litere.

Odată cu prima bătălie electorală câștigată de legiune — când în Parlament pătrund afară de Capitan, alți trei camarazi — apar elemente noi în rândurile legiunii, din tânăra intelectualitate română, care până atunci se mai ținneau departe de Legiune. Grupul din jurul revistei „Axa”, în frunte cu Mihail Polihronide, care a cinstit mai târziu, prin jertfa lui sfântă, Legiunea și neamul românesc, se integrează în mișcare.

Cu înstaurarea acestui grup în duh legionar sau fost hărăzit de către Capitan, Ion Moța și Ion Beiga.

Prigoana dezlănțuită în 1933-34, l'a găsește în primele rânduri, sfărind larma grea și toată dușmănia unui regim infuriat, în închisoarea Jilava.

Întreba atunci de comisarul regal, pentru ce fapt este arestat, Ion Beiga declară: „ca o caracteristică a vremurilor de azi și felului în care se pot săvârși nedreptăți, amintesc că dosarul meu compromitor este format din însemnări și note în legătură cu diversele mele lucrări seminarele (privitoare la filozofia lui Aristot, Schopenhauer, etc.).”

Eliberat din închisoare, pentru că mînca bolnăvicioasă a zăbucimului la iscoți tot felul de vini imaginare, de data aceasta nu poate broda nimic, Ion Beiga organizează afară apărarea Capitanului și a întregului grup aflat pe banca acuzării. În frunte cu generalul Cantacuzino-Grănicerul.

Prima mare prigoană se prăbușește și bătălia este câștigată.

Se munceste din greu la organizarea Legiunii.

După moartea de martir, în Spania a marelui Ion Moța, Capitanul îl onorează pe Beiga, dându-i comanda „Centrului” pe care îl denumește „Centrul Răzleii”, pentru că în afară de membrii cu domiciliul fix în București se mai înlocuiau în această formațiune și legionari cari veneau din provincie și cari stăteau în București mai mult de cinci luni.

Martie bătălie pe cari le dă Legiunea în anul 1937 și începutul lui 1938 l'a găsește la postul de comandă și de mare răspundere al „Răzleților” pe care-i duce la biruință todeauna: reușind ca în scurt timp, acest corp să înglobeze 130 de cuburi, cu aproximativ 2000 de membri.

Dar puterile lui, care păneau din întinerie se deslănțeau. Prigoana cea mare începe și în urma unei trădări, după ce timp de cinci luni reușise să se strecoare pe sub nasul agencilor poli pe urma lui.

Donația unei fetețe de patru ani, pentru „Ajutorul Legionar”

Micuța Sanda Moga în vârstă de abia 4 ani, fiica d-nei și d-lui Dăman A. Moga notarul comunei Tâlmășu Jud. Sibiu, cari pe lângă donațiile făcute atât pentru „Ajutorul Legionar”, cât mai ales prin alinarea suferințelor altor familii nevoiașe din această comună și cari din proprie inițiativă au pus la dispoziția „Gazetelor Tâlmășu”, una cameră cu lumină electrică și încălzit în mod absolut gratuit, precum și o cameră, servind de magazie pentru donațiile în natură, s'a prezentat cu pușculița în care avea adunată suma de Lei 103, spănzând următoarele: „Vreau să dau acești bani pentru

ajutoiul legionar, ca să fie distribuiți copilor săraci. De acum înainte toți banii pe cari îi voi aduna, vi-i dau toți vouă, pentru ajutorul legionar”.

Gestul micuței a produs o adăncă impresie printre cei ce se aflau de față și din privirea ei, am înțeles, că vrea să ne roage, să aducem la cunoștința tuturor copilașilor neînsuși ca și ea de slăbea plăceri, să-și aplice urechea la mîile de suspin ale altor guri flămânde și trupuri viciate de frig, și reînviind la o parte cât de mică din economiile lor, să le vină într'ajutor.

Inaugurarea sediului legionar al subsecției I Colentina

Duminică 4 am. în Calea Colentina No. 98, a avut loc inaugurarea și sfințirea sediului legionar al subsecției I Colentina.

Se aflau de față: seful secției Tudose Nicolae, ajutor de sef Clămpănu Ion, seful subsecției Nitu Ilie și ajutor Tudose Nicolae precum și peste două sute de cămășii verzi și un număr public.

SLUJBA RELIGIOASĂ

Slujba religioasă a sfințit noulul sediu a fost oficiată de un sobor de preoți, și anume: par. Sachelarescu de la Biserica Plumbuita, par. Nic Popescu-Mădăraș, par. Prisecaru, par. Gh. Popescu-Pantelimon și par. Ion Bărbăntă-Mădăraș. Răspunsurile au fost date de dascăli Pipa și Florea.

linia să ajungem acolo unde a președinte Capitanul.

UN MINUT DE TACERE

Camaradul Tudose Nicolae, seful secției, a cerut asistenței să păstreze un minut de tăcere pentru cei 32 legionari asasinati și cari astăzi sunt îngropați creștinești.

O comandă scurtă răsună: „gardă drept!” — și asistența păstrează un minut de tăcere.

De pe frontispiciul sălii privește blând și iertător Capitanul, având în dreptul pe Vasile Marin și în stînga pe Ionel Moța, în frunze de stejar și flori albe.

Dușul Capitanului, prezent, dă tărie și vigoare cămășilor verzi cari întonează:

„Plănge prin ramuri lano Noptile pustii... Că te-ai dus pe todeauna Și n'ai să mai vii...”

Genele celor prezenți se umedesc, iar din ochi le pică o lacrimă fierbinte pentru cei răpiți din rânduri și asasinati mizeleste.

În urechile tuturor a rămas ca un eceu:

„Bule vântul peste ape Trece timpul greu... Noi marea te plângem frate Iar tu dormi mereu.”

Multimea de oameni bucurată că alături de ei se află cămășile verzi, atât de dragi și scumpe au cerut să li se dea cântecul cu cântec legionare.

CUVANTAREA PAR. SACHELARESCU

După sfânta slujbă, părintele Sachelarescu a ținut o scurtă cuvântare în care a arătat trecutul istoric al acestui cartier Colentina, evocând într-întreaga ostășie ale lui Matei Bărbăntă care a câștigat una din cele mai mari bătălii cari l-au ridicat la Domnie.

Din acest cartier, de sub zidurile Bisericii Plumbuita, s'a ridicat înălțatul Ardealului care a aruncat sâmbura legionarului și care a fost ucisul mizeleste la R-Să-tul.

Curat a fost la inimă și curată l-a fost ideea ce-o propaga, și noi, cămășile verzi de astăzi, să-i urăm întotdeauna sfaturile spre a fi demni, fără deosebire intelectuală și material.

Curat a fost la inimă și curată l-a fost ideea ce-o propaga, și noi, cămășile verzi de astăzi, să-i urăm întotdeauna sfaturile spre a fi demni, fără deosebire intelectuală și material.

Pe ajutorul jertfelor sfinte, Ionel Beiga este cu noi, în simțim, este prezent și de-aici din jurul Capitanului este o mustrare când slăbim și un îndemn permanent la luptă pentru România Legionară frumoasă ca soarele stă de pe cer.”

Stelian Smedrescu

DEFILAREA

S'a format apoi o coloană de mărșă în rânduri de câte șase cămășile verzi debilit și cântecul legionar, în fața unui număr mare de spectatori.

SPORT SPORT SPORT

După 120 minute de joc, Venus și Rapid au terminat pentru a treia oară la egalitate: 2-2 (0-0, 1-1, 2-2)

Venus și Rapid au terminat, pentru a treia oară, la egalitate, în finala Cupei României, făcând din nou un meci cu adevărat pasionant, pe care cei aproximativ 15.000 spectatori au fost siliți să-l urmărească tot timpul cu cea mai încordată atenție.

VENUS ECHIPA MATURĂ

Campionii naționali au dovedit din nou că sunt cea mai matură echipă din divizia națională A. Conduși de două ori, venisții au găsit în ei mereu puterea de a remonta, nu s-au descurajat de loc și au statat mereu, încercând și reușind să egaleze. Se observă de la match la match că jucătorii s-au atârnat de club mult mai mult ca înainte, că luptă pentru el cu mult mai multă dragoste. Să fie oare consecința romanizării echipei?

PLOESTEANU ȘI PETEA N'AU CORESPUNS

Și voința de luptă a Venusului s'a manifestat acum mai clar poate decât niciodată. Campionii întâlnneau nu numai o echipă egală ca valoare, dar și ferm hotărâtă să facă tot posibilul pentru a câștiga. Or, tocmai în această zi, interii venisții n'au fost într-o zi prea bună. Mai precis, insuficient pregătiți, au fost depășiți de cadența impusă de adversar și nu au putut da nici apărării ajutorul cui dau de obicei, nici în atac nu și-au putut îndeplini misiunea.

Din această cauză Rapid a avut loc liber în centrul terenului, de unde și-a putut construi liniștit toate acțiunile dominând în majoritate. Ceea ce înseamnă că superioritatea teritorială feroviară s'a datorat nu atât Rapidului, cât jocului mai slab decât de obicei făcut de interii venisști.

DAVID ȘI NEGRU

Partida aceasta a scos în evidență și pe David și pe Negru. Primul, prin jocul său cu adevărat magistral, iar secundul prin cele două mari greșeli care au facilitat egalarea Venusului. Deci, dacă la campioni n'au mers interii, la ferovieri, portarul a stabilit echilibrul pe care îl arată și scorul.

JOCUL

Dela începutul jocului Rapid trece la atac și fiind avantajat și de vânt domină.

Astfel, în minutul 7 se remarcă un shot al lui Gavrilăscu pe care David îl apără.

Jocul se schimbă în calcul advers și în minutele 24, 25, 26 sunt trei faze periculoase la poarta lui Negru. Un shot al lui Petea este prins de ferovieri, o combinație Iordache-Ploesteanu, e salvată greu de Silviu, și tot el salvează în minutul 27. Apoi, o centrare a lui Ena pe care Iordache o reia cu capul, peste bară. A fost prima oară mare a meciului.

Mingea este degajată lung, ajunge la Gavrilăscu și acesta plasează frumos la colț, dar David apără în extremă, respingând în corner, neefectiv.

În minutul 34 Iordache ratează o ocazie favorabilă trăgând alturi.

În minutul următor, o combinație frumoasă Auer-Sipos e ratată de ultimul.

Un shot puternic al lui Baraty este oprit printr-un reflex al lui David.

După această perioadă de dominație în care Rapidul a încercat de numeroase ori poarta, în minutul 40 o fază extrem de periculoasă. David iese din poartă, nu poate prinde mingea și aceasta este pe punctul de a intra în poartă... dar Ionescu Crum debajează în ultimul moment depe linia portii.

Un ultim shot puternic al lui Sipos, este apărât din nou de David.

BARATKY DESCHIDE SCORUL

Le reluare Rapidul continuă să atace dar David în zi bună apără tot. Sipos încearcă de două ori zădarul poartă. În minutul 5 David prinde din nou o mingea grea.

Rapidul atacă continuu și reușește în fine să marcheze în minutul 57 prin Baratky care trage imparabil.

Jocul pare că slăbește, jucătorii ne mai obosindu-se. Venusul caută cu disperare să egaleze dar fundașii Rapidului și în special Silviu, resping orice atac.

Tot Rapidul are o ocazie sigură dar Sipos ratează.

Suntem în minutul 80 și jocul pare terminat.

Lăsa însă că la un atac al Venusului Brandabura este folosit de Moldovanu. Bate Brandabura, se produce învâlmăgeală, Negru iese greșit, nu ajunge mingea și Venus egalează în ultimul minut 84.

DIN NOU BARATKY...

În prelungiri ambele echipe apar decise să marcheze golul victoriei. s'a disputat în localitate în cadrul meciului dintre divizionara F. C.

În minutul 3 Rapidul atacă, Sipos primește o deschidere lungă, centreză și Gavrilăscu atent dă mingea cu capul lui Baratky, care se afla nemarcat ceva mai în spate. Un shot dela 16 metri, bine plasat și David e bătut a doua oară.

Din nou Rapidul conduce și Venusul încearcă să egaleze.

În minutul 13 iar o lovitură de pedepă la marginea careului rapidist. Fieraru bate impecabil și Negru la egalitate.

proșt plasat, nu poate interveni.

În ultima repriză a prelungirilor ambele echipe încearcă zădarnic să își asigure cupa.

În minutul 5 Bogdan reia de aproape cu capul peste bară, o bună ocazie ratată.

Este apoi rândul lui Petea să rateze în minutul 13 reluând slab, cu capul, în brațele portarului... și meciul se termină pentru a treia oară la egalitate.

ECHIPILE

D. Tică Hiescu a condus formațiile:

VENUS: David — Ionescu Crum, Negrescu — Brandabura, Fieraru, Lupas — Ena, Ploesteanu, Humis, Petea, Iordache.

RAPID: Negru — Silviu, Lengher-Vintilă, Rășinaru, Moldovan — Sipos, Bogdan, Baratky, Dan Gavrilăscu, Auer.

MICA, U. D. R. ȘI F. C. CRAIOVA ELIMINATE DIN CUPA ROMÂNIEI

Două echipe districtuale calificate pentru optimile de finală

Săsesprezecelele de finală ale ediției din 1940-41 a Cupei României s'au terminat fără să necesite rejuici și cu rezultate care, deși în majoritate favorabile echipelor din district și Divizia B, nu pot fi socotite surprize.

Dăm mai jos echipele calificate pentru optimile de finală:

Districtuale: U. M. Agir, Carmen (București), Divizia B: C. F. R. (T. Severin) Jiul, Rapid (Timișoara).

Metaloport (Călan), Franco-Română, Juventus, Divizionara A: Rapid, Venus, Unirea Tricolor, Gloria C.

F. R. F. C. Ploesti, Sportul Studențesc.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Competiția, a înregistrat în toate centrele unde s'au deplasat echipele divizionare succese foarte frumoase, publicul participând la meciuri în număr considerabil. Susținătorii Cupei României găsesc în clapa ultimă argumente mai mult decât suficiente pentru a convinge „marile specialități” care erau să ajungă la un moment dat să deslășească singura competiție care dă prilej grupărilor mici să aibă contact cu cele mari, să învețe dela ele, să progreseze și să se lanseze.

Ploesti și echipa locală A. S. Constanța.

După un joc disputat, ploestienii au învins cu 3-2 calificându-se pentru turul următor.

Scorul a fost deschis de F. C. Ploesti în minutul 8 prin Alexandrescu. Reacțiunea constantenilor se produce în scurt timp după aceasta și Grigore egalează.

Ploestienii mai marchează două puncte prin Covaci, dintr-o acțiune personală (min. 30) și Alexandrescu (min. 31), repriza luând sfârșit cu acest rezultat.

La reluare A. S. Constanța luptă din răspușeri pentru a reface terenul pierdut dar nu reușesc să mai marcheze decât un goal prin Ferendino în minutul 70.

Franco-Română-Tătărași 10-5 (4-3, 4-4, 10-5)

IASI, 27 (prin telefon). — Astăzi s'a jucat în localitate meciul dintre echipa locală At. Tătărași și gruparea Fr. Română din Braila, pentru Cupa României.

Localnicii au rezistat în ambele reprize, ca după prelungire să cedeze la scor.

U. M. Cugir a dispus de Chinezul cu 5-2 (41)

CUGIR, 27 (prin telefon). — Echipa locală U. M. Cugir jucând astăzi în cadrul Cupei României a furnizat cea mai mare surpriză, eliminând din competiție formația timișoreană Chinezul.

Sp. Studentesc a surclasat Metrom (Brașov) cu 7-1 (2-1)

BRASOV, 27 (prin telefon). — Astăzi s'a jucat în localitate meciul dintre Sp. Studentesc și Metrom, contând pentru deoseprezecelele de finală ale Cupei României.

În ciuda scorului mare, Sportul Studentesc a întâmpinat o rezistență dăză din partea localnicilor, cari s'au comportat destul de bine.

Mal ales merită de relevat faptul că în prima repriză a fost un joc aproape egal, Metrom fiind la înălțimea bucureștenilor.

Într-o echipă a studenților a jucat frumos, furnizând un match spectaculos în urma căruia au lăsat o impresie frumoasă în rândurile spectatorescilor brașoveni, cari i-au aplaudat în nenumărate rânduri.

În prima repriză, Metrom rezistă eroic atacurilor bucureștenilor, cari marchează prin Mihăilescu în minutul 20 și Ștefănescu în minutul 35. Golul brașovenilor fiind marcat foarte frumos de Ștefan Vasilescu.

În repriza a doua Metrom nu mai are condiție și studenții marchează încă de cinci ori prin Gică Popescu în minutul 60, Marinescu în minutul 65, Ștefănescu în minutul 70 și Gică Popescu în minutele 75 și 86.

A arbitrat bine D. Chișu formațiile:

SP. STUDENTESC: Constantinescu, Bădulescu, Dumitrescu, Constantinescu-Greca, Beffa, Popa, Bezzar, Mihăilescu, Marinescu, Ștefănescu, Gică Popescu.

METROM: Ștefănescu, Pop I. Trandafir, Năstase, Pop I. Ștefan, Traian Dumitriu, Văcaru, St. Vasilescu, Pop. Bezzar.

Rapid (Timișoara)-Gloria (Arad) 5-2 (4-2)

TIMIȘOARA, 27 (prin telefon). — Gloria din Arad jucând în localitate în cadrul sasesprezecelelor Cupei României, a fost învinsă cu un scor sever de echipa gazdă Rapid, care s'a calificat astfel pentru optimile de finală.

D. col. Pălăngeanu a predat aseară, noiei conduceri a atletismului românesc, fosta federație

Eri seară la orele 7, Directoratul atletismului de sub conducerea d-lui Theodor Popovici, a ținut o importantă ședință.

Cu această ocazie, d. col. E. Pălăngeanu, fostul conducător al atletismului românesc a predat d-lui Th. Popovici, directorul sportiv al atletismului, înțelegerea arhivă și mobilierul fostei federații.

Când se rezoacă fi nala Cupei României

Finala ediției de anul trecut a Cupei României, nu s'a putut termina Duminică; Venus și Rapid, după 120 minute de joc, au terminat din nou la egalitate.

Matchul trebuie să se rezoacă. Rămâne să vedem acum unde și când.

Venus propune data de 8 Noiembrie și terenul său. Dar Rapid nu este de acord și vrea să joace Miercuri, tot la Gulești.

Comisiunea cupei urmează să decidă.

Dar, conducerea Venusului mai propune ceva: încașările celei de-a patra ediții a finalei să fie vârsate Ajutorului Legionar.

Ce zice Rapid?

D-nii Th. Popovici și Victor Catina au demisionat din comitetul de conducere al grupării Viforul Dacia

Asociația polisportiva „Viforul Dacia” a ținut Duminică o ședință de comitet sub președinția d-lui I. Matac.

Cu acest prilej, d-nii Theodor Popovici vicepreședintele grupării și conducător al secției de atletism și Victor Catina, conducător al secției de innot, și-au înaintat demisiile din comitetul de conducere.

Acetate, deoarece au fost numiți ca directori sportivi, primul la Directoratul atletismului și cel de al doilea la Directoratul innot.

GERMANA-JAPONIA 4-1, LA TENNIS

TOKIO, 27 (Rador). — Matchul internațional de tenis dintre echipele reprezentative ale Germaniei și Japoniei, care a avut loc azi s'a terminat cu rezultatul 4-1, pentru Germania.

Jucătorii germani au întâlnit pe jucătorii japonezi din regiune, de

car au dispus cu ușurință. Rezultatele ultimelor zile sunt: Henkel (G)-Kodera (J) 2-1; 6-1; 6-4; 7-5 și Makahara (J)-Gies (G) 6-3

PREDEALUL CETATEA MARTIRILOR

(Urmare din pagina III-a)

dar și brațe aspre bătăturite
muncă, învătate să lupte și să
câmbie veri pe plepturi otelite, pe
câmbie rânjoli cari nu știu ce-l o-
nece.

Sunt pietrele de granit pe care se
cald țara legionară.
Incolonați frumos, cu pas de veac
călători pe dalele de piatră, răscăli
se îndreptă viforosi ca să-și salute
verii moți în prigoană.

În fața vagoanelor mortuare se
tace tăcere grea afășiata de
moarte înăbușită al mamelor fărse-
ce.

Brățele vâinoase dau onorul și
cântecul imnului legionarilor căzuți
peste ca fășăirea jălnică a unei
colonii.

Horla Sima, comandantul Mișcării
Legionare, goral Petroviciușcu, mini-
strul Afacerilor Interne, Mihail Stă-
ru, ministrul Afacerilor Externe, Mi-
șu Antonescu, ministru al Justiției,
V. Iasinschi, ministrul Sănătății, I.
Protopopescu, ministrul Lucrărilor
Publice, Al. Constant, subsecretar
de stat la Presă și Propagandă, C.
Papanace, subsecretar de stat la Fi-
nanțe, col. Zăvoianu, prefectul Poli-
ției Capitalei, Traian Hersoni, secre-
tar general la Educația Națională,
V. Biriș, secretar general la Afac-
erile Interne, Mile Letter, Ilie Gâr-
neală, Radu Mironovici, comandanții
ai „Bunei Vestiri”, d. prof. P. P. Pa-
paitescu, directorul ziarului nostru,
Vladimir Dumitrescu, secretar ge-
neral la Culte, Virgil Mihăilescu,
prof. C. Stoicănescu, Andrei Iones-
cu, comandanți legionari și întreg
Statul Major al Mișcării.

Vine apoi grupul legionarilor în
frunte cu d-nele: Elena Corneliu Co-
dreanu, Sturza, d-na Dragonair și
d-ra Gica Maria Claudiu Telk, Lia-
na Cotigă, Popescu, comandanta le-
gionară, etc., etc.

Un grup de aromâni însoțeste scrierul cu urmele pământului ale lui Spiru Bujgoli

IN AȘTEPTAREA TRE- NULUI DE BUCUREȘTI

La ora 12 vagoanele cu rămășițele
mortuare ale camarazilor uciși la
vâșii și în tînturile moldovenești,
sunt gata pe prima linie a stației
Predeal.

Personul a fost frumos împodobit
cu verde, fiecare coloană de sus-
ținere a platformei și o ghirlandă de
flori. Intre coloane au fost atârna-
te garuri negre în mijlocul cărora se
afăia o cruce mare albă.

Pe părțile laterale ale clădirii gâr-
le și la egre fâlfăie steaguri verzi,
fluturând până la pământ.

Pe fiecare steag cruci mari albe și
semnul gardului de fier.

Pe peron cetine de brad, iar în fa-
ța vagoanelor mortuare flăcăi verzi
scărtați crucile verzi ale martirilor
morți pentru biruința verde a Le-
gionului.

FORMAREA CORTEGIU- LUI

După slujba religioasă, la ora 2
după amiază începe formarea corte-
giului funebru. Fiecare cosciug e
ridicat pe brațe de camarazi și pur-
tat până la carul cu boi frumos
împodobit. Înaintea carului merge
un legionar cu crucea camaradului
din sicriu. Pe marginea carului, e-
chipe de legionari, în urma carului
merge membrul familiei.

Într-o camionetă frumos drapată
în verde și cu insigne legionare
sunt așezate urnele funerare cu ce-
nușa celor arși în hrubele satanice
ale crematoriului.

Cortegiul se formează astfel: pra-
purile purtate de legionari, un preot
în odăjdi, apoi un grup de legionari
poartă țările cu colțuri și colci, co-
rul legionar, soborul monahal, so-
borul de preoți și arhidiaconi, sute
de coroane și ferbe de flori purtate
de cămăși verzi, grupele de legio-
nari ale cetăților din București —
prima grupă încolonată în formă de
cruce.

Vin apoi carele funebre, cari erau
urmate de membrii familiei, fie-
cărui legionar iar după acestea, i-
mediat, Statul Major al Mișcării Le-
gionare în frunte cu camaradul co-
mandant Horla Sima. Vin apoi
d-nele legionare și la urmă convoi-
ul este încheiat de o coloană ur-
iașă de cămăși verzi.

CEL DIN URMA DRUM

Într-un loc, în dangăte de clopote, în
rupăciuni de preoți și arhidiaconi, în
cântece de slavă, în gemete de pă-
zini și trași nemângăiați, cortegiul
funebru se pune în mișcare ducând
pe cel din urmă drum eroii uciși mi-
șelește. Dealungul parcurii, colo-
ne de cămăși verzi dau onorul,
iar în spatele lor mulțimea, care a
invadat trotuarele, se uită împletri-
ți, cu lacrimi în ochi, cum cei mai
buni flăcăi ai neamului sunt duși
la locul de odihnă, locuri atun-
când țara avea mai multă nevoie
de ei.

Într-un loc, o companie dintr-un re-
giment de vânători de munte, dă o-
norul; mai departe, ofițeri și ostași
germani coborîți dintr-un tren mili-
tar ce staționa la Predeal, s-au al-
năst trafon și dau onorul camar-
azilor legionari.

O mână uriașă a măturat, deodă-

SLUJBA RELIGIOASĂ

Un sobor monahal în frunte cu
P. S. S. Arhimandritul mitropolit Se-
rahm Georgecu, starețul mănăstiri-
i Sinaia; Arhimandritul Atanasie
Popescu, starețul mănăstirii Ghi-
ghiu; protosinghelul Dionisie Udriș-
teanu, subdirectorul seminarului
Cernica, prot. Constantin Petre,
protecurul municipiului Ploiești, a
oficiat prohodul. Răspunsurile sunt
date de corul legionar.

ASISTENȚĂ

În mulțimea care a invadat peron-
ul se remarcă prezența camarazilor:

Șirul scrierilor pare nesfârșit...

PROHODUL

După ce scrierile și urnele funera-
re au fost aranjate frumos în fața
vechii bisericiușe, — ctitorie a pri-
mului domn român întregitor de
țară Iluță Mihail Vodă Viteazul. So-
borul de preoți și arhidiaconi a
început slujba religioasă a prohodu-
lui. Răspunsurile sunt date de co-
rul legionar. Răsuna, apoi, printre
muniți înaltă, acordurile tânguioase
ale creștinăteții „Veniți pomenire!”.

Moment de tăcere. Apoi...

„Aurel Motoc”

Din zeci de mii de plepturi se
răspunde prezent. Răsuna toți
muniți.

Donă locomotive ale unui tren,
care trece prin apropiere, cău-
nesc și jale și glasul lor strident este
dus de apa Prahovei departe, spre
câmpii, pentru a vesti întregului
neam românesc jalea din Munții
Predealului.

Trec la rând toți Cămarazi uciși
mielește la Vaslui.

Prezent!

Toți legionarii uciși mielește în
toate unghiurile țării.

Prezent!

Din zeci de mii de plepturi adie
apoi ca o lăntie imnului legionarilor
căzuți.

Se cântă bărbătește, se cântă cu
tumul, cu fruntea sus.

CEREMONIA ÎNGROPĂRII

La ora 5.20, soborul de preoți se
strecoră ușor printre morminte. În
fața meselor pe care stau colțurile
și colaci se opresc numai cei trei ar-
hidiaconi. Membrii guvernului, în
frunte cu d-rul Antonescu, cama-
radul comandant Horla Sima și cel
trei comandanți ai „Bunei Vestiri”
iau loc în stînga gropilor, proaspăt
deschise.

Încep a fi aduse la locul de veci,
pe brațe, de camarazi, rămășițele
pămîntului ale martirilor și depuse
în gropi.

După ce această tristă ceremonie
a fost făcută, soborul de arhidiaconi
rostește ultima rugăciune și proho-
dește cu vin și pămînt trupurile ce-
lor uciși mielește.

D. g-ral Antonescu, și camaradul

comandant Horla Sima salută mulțim-
ea și pleacă.

Ora 6.

Peste cel cari au trăit ca vulturii,
pe treptele înalte ale credinței, au
început să cadă bulgării grei din pămî-
ntului țării pe care au lăsat-o alai.

Soarele a dispărut de mult și în
întunecimea nopții zecile de mii de
lumânări fac o fosforescență de cer
înstelat. Tot duhul de arhangheli al
celor ce au fost martiri și ai coborîți
sub cerul cimitirului din Predeal.

Se face liniște. Tăcerea de veac,
sub care se va scrie de azi înainte
istoria de aur a țării.

ȘT. A. C.

Pioasa solemnitate dela Râșnov

RAȘNOV, 27. — Azi, la orele 12 în
cimitirul din Râșnov, unde odihnesc
rămășițele pămîntului ale coman-
dantului legionar Traian Cotigă, ca-
pitan Emil Șiancu, ing. Eug. Ioniță,
Ion Herghelieșu, Gr. Pihu și ale al-
tor legionari s-a oficiat de către un
sobor de 13 preoți din cercul Râș-
nov, în frunte cu Sf. Sa protoreul
Stoicăna-Zărnești, un serviciu reli-
gios pentru odihna sufletelor celor
căzuți în timpul prigoanei.

Se aflau de față: d-na Liana Co-
tigă, camarazii Vasile Iasinschi, mi-
nistru Muncii și Sănătății, coman-
dantii „Bunei Vestiri” Ilie Gârneală
și Mile Letter, comandant legionar
Andrei C. Ionescu, ajutorul coman-
dant prof. Gh. Macrin, Simion Let-
ter, N. Bălășescu și alți camarazi.
Deasemenea întreaga populație româ-
nească din împrejurimi.

După terminarea slujbei religioase
a vorbit pr. protoreul Stoicăna-Zăr-
nești, elogiind jertfa legionară, din
care a ieșit biruința cămășilor verzi,
biruința din care va trebui să iasă
biruința și întregirea Patriei.

Apoi toți cei cari au închinat o
lacrimă martirilor îngropați la Râș-
nov s-au îndreptat spre Predeal,
pentru a participa la ceremonia re-
înălțării legionarilor uciși la Vas-
lui și a celor incinerati la Bucu-
rești.

VIOLENTA CIOCNIRE DE TRENURI DIN STAȚIA BRAZI

— Sunt 5 morți și 35 răniți —

Diracțiunea generală a căilor fe-
rate a fost telegrafic înștiințată că
eri dimineață s'a produs o violentă
clocnire de trenuri în stația Brazi,
de pe linia Ploiești—Brașov, în ur-
matoarele împrejurări:

RELAȚIA OFICIALĂ

Trenul Nr. 3072 pe alia garat pe
linia III-a a stației Brazi și l'a dat
plecare spre stația Prahova la ora
3,18 dimineață, fără ca acesta să
plece.

La ora 3,30 s'a dat comanda de

intrare, tot pe linia III-a, trenului
Nr. 4187 care a clocnit violent gar-
vocaându-l sfărămarea a 5 vagoane.

Victimele

De sub sfărămăturile
vagoanelor au fost scoși
cinci morți — a căror iden-
titate încă nu s'a putut
stabilii — și 35 răniți, din-
tre cari câțiva în stare
mai gravă.

Răniții au fost imediat

internati în spitalul Schu-
vagoanelor și cel militar din Plo-
ești.

Luând cunoștință de producerea
accidentului, d. ing. G. Panaitopol,
subdirectorul general C. F. R. a ple-
cat imediat la fața locului, luând
măsurile pentru internarea grabnică
a răniților și cercetarea cauzelor a-
cestui accident.

Noui numiri în polițiile din țară

D-l Alexandru Ghica, Directorul
General al Poliției a dat următo-
arele delegații:

D-nii Hotiniceanu Nicolae avocat
și Radu Mihail absolvent de liceu,
vor îndeplini, primul funcțiunea de
șef al Poliției Suceava și ultimul pe
acela de șef al comisariatului de
Poliție Reșița.

Un nou examen de selecțio- nare pentru absolvenții liceelor industriale

Ministerul educației a aprobat, în
mod excepțional, un nou examen
de selecționare pentru absolvenții
liceelor industriale.

Examenul va începe la 5 Noem-
brie și se va ține în București, în
localul liceului industrial Nr. 1 din
str. Gh. Sincal Nr. 8-10, unde se
vor adresa cei interesați.

Tripou clandestin desco- perit la Timișoara

TIMIȘOARA, 28. (Prin telefon). —
Poliția legionară a reușit să desco-
pere un tripou clandestin care func-
ționa în localul unui oarecare Pu-
cker din str. Eugen de Savoia.

În momentul descoperirii, jocurile
erau în toi. Cu această ocazie au
fost găsite acolo 11 persoane bine-
cunoscute în localitate. Ele au fost
înaintate chesturii, împreună cu
suma de 70 mii lei aflată pe mesele
de joc.

Agresiune sângeroasă pe străzile Timișoarei

TIMIȘOARA, 28. (Prin telefon). —
Tânărul Bonu Anton, de 19 ani, din
plaza Coronini 43, în timp ce trecea
astă noapte împreună cu fata Lidia
Sergheș, de 20 ani, mergând spre
casă, au fost atacați de indivizi ne-
cunoscuți, care i-au implantat un
cuțit în abdomenul lui Bonu Anton, iar
pe Lidia Sergheș au tălat-o la ma-
na dreaptă.

Victimele au fost transportate la
spital, iar agresorii puși în urmă-
rire.

Comisiuni interimare la camera de comerț

Au fost numite următoarele
comisiuni interimare, pe lângă
Camerale de Comerț și de Indus-
trie:

Bărlad: Panaite Subțirelu, D.
Fenichi, Paul Rosi, N. Creangă.
Tecuci: Grigore Chircoreanu,
comerciant; Gheorghe Olaru, in-
dustriaș; Anton S. Neagu, co-
merciant; Constantin Măndru,
comerciant, și Ion Neaga, comer-
ciant.

Huși: Boghiceanu Vasile, co-
merciant; Ioan Grigoriu, tipog-
raf; Nicolae Mohor, libră, și
Petre Mihai, comerciant.

Un al II-lea examen de admitere în școlile tehnice de subingineri

Ministerul Lucrărilor Publice și al
Comunicațiilor, în dorința de a se
forma un contingent cât mai mare
de subingineri în specialitățile: lu-
crări publice și electrotehnică, ne-
cesarii marilor lucrări ce se pre-
gătesc în domeniul public, a hotărât
ca atât Școala Specială Tehnică de
Lucrări Publice din București, str.
Dumbrava Roșie 18, cât și Școala
Specială Tehnică de Electrotehnică
dela Timișoara, str. Ungureanu
Nr. 1, etaj II, să se ție al II-lea exa-

Tripou clandestin de jocuri de noroc descoperit de poliția legionară în Capitală

Au fost găsiți 20 de... „spanioli”; jucând
pe mari sume de bani

Poliția legionară, în urma unei
informații primite, a făcut o des-
coperire înopnată la sediul Cercu-
lui cultural Sephard din Calea Că-
lărași Nr. 22.

Acest cerc, în ultimele săp-
tămâni își făcuse obiceiul de a cere
autorizație de a ține sedințele de-
comitet, deși nu avea nici o filință
legală și oficială ca cerc cultural re-
cunoscut.

TRIPOU DE JOCURI DE NOROC

Când polițiștii au pătruns înăun-
tru, spre stupefacția tuturor s'a pu-
tut vedea cum comeseși în număr
de 20, în loc de cerc cultural, se
instruiau în arta lui... Grimaud.

Intrădevar, în jurul meselor se
juea poker, ruletă, etc., fiecare mi-
zând sume mari de bani.

De menționat că acest cerc cul-
tural făcea parte din lojile maso-
nice astăzi dispărute, însă „mem-
brii”, precum se va vedea mai jos,
toți evrei de rit spaniol, au reușit să
supraviețuiască mascați în cerc cul-
tural.

COMITETUL DE... JUCATORI

În jurul meselor se aflau: Franco
Ema, Arie Stela, Arie Avram, Ar-
diti Edza, Felender Iancu, Arditi
Isac, Felender Lucia, Emile Arie,
Gheron Bohor, Izim Lewy, Gheron
Rosa, de Mayo Sali, de Mayo Silviu,
Catarivas Isac, Franco Semo, Sim-
onescu Solomon, David Leon, Ma-
nase Behar, Mantel Isaac și Anton
Rafael.

Acesta era comitetul de lectură al
lui... Gramaud, toți evrei spanioli
cari sub masca cercului cultural
Sephard, se întunau în fiecare
Miercuri, Sâmbătă și Duminică și
jueau cărți și ruletă.

CONFISCAREA RULETEI ȘI A CĂRȚILOR DE JOC

Aranjamentul acestui club clan-
destin era întocmai ca al celui de
înaintea.

Solemnitatea deschiderii cursurilor școlii politehnice din Iași

Duminică dimineață a avut loc în
Aula Universității, solemnitatea de-
schiderii cursurilor Politehnice „Gh.
Asachi” din localitate.

Au luat parte: I. P. S. S. Irineu
mitropolitul Moldovei; d-nii: Otin
Cristea rectorul Politehnice, prof.
Virgil Nitulescu rectorul Universității,
Roman Simionescu rectorul Aca-
demiei de Arte frumoase, C. V.
Gheorghiu decan, St. Procopiu de-
can, prof. univ. Gh. Alex. subdirec-
torul școlii, prof. I. Tănăsescu, I.
Bălteanu, Tudoraru, Gr. T. Popa,
Zamfirescu, M. Volanschi, Andriescu
Cale, D. Camner, Clisman, C. Petre-
scu, Gheorghe Huidovici, C. Partea-
nie, I. Topa, I. Nicolau, Tudor Io-
nescu, C. Papp; conf. univ.: Man-
geron D. Ilie Popa, N. Florescu, C.
Dima, T. Farcas, S. Sanescu, ing.
Mihăilescu, E. Papazil cu d-na Ilie

Matel, Cochina L. C. Serghie, asist.
univ.: Flaur Rădulescu, I. Cotrut,
M. Cosciug, A. Popov, V. Măgariu,
C. Strub, C. Breiman ș. a. precum
și d-nii: ing. Motoc cu d-na, au. Tău-
tu, ing. Marinov, consilierul Mișai-
nescu, etc. etc.

Deasemenea a luat parte și un
mare număr de studenți, în frunte
cu stud. ing. I. Graur președintele
studenților dela Politehnică și I.
Cobălăș seful studenților legionari.

Slujba religioasă a fost oficiată de
I. P. S. S. Irineu al Moldovei, încon-
jurat de un sobor de preoți, răspun-
surile fiind date de corul studenților
legionari teologi.

CUVANTAREA I. P. S. S. MITRO- POLITUL IRINEU

După terminarea slujbei religioase
a luat cuvântul I. P. S. S. Mitropo-
litul Irineu, care a spus între altele:
„Este deosebită sârbătore pentru
noi și ea roman și ea creștin. Slujba
religioasă ce se oficiază astăzi, de
câte această înaltă școală de știință
aplicată, este dovada cea mai puter-
nică că ea este deslegarea proble-
mei legăturilor între știință și cre-
dință. Intre acestea au fost lupte,
mai bine zis între reprezentanții
credinței și ai falsei științe. Ade-
rații reprezentanți ai științei, au fă-
cut adevărată legătură între știință
și credință”.

A luat apoi cuvântul d. prof. Cri-
stian Otin, rectorul Politehnice.
Dupa cuvântul d-lui prof. Otin,
studenții au intonat „Sfânta tinerețe
legionară”, după care a avut loc
prelegerea de deschidere înaltă de
d. profesor Tudor Ionescu, despraj
„Structura lojilor negații”.

VIZITAȚI DROGHERIA „DUMITRU GARIBALDI“ STR. LIPSCANI 24

BINE ASORTATĂ CU TOT FELUL DE
SPECIALITĂȚI FARMACEUTICE ȘI DE
PARFUMERIE STRĂINE ȘI INDIGENE

CEHOSLOVACA
PRIMA FABRICĂ PENTRU CONFEȚIUNI DE MATRĂ
SOCIETATE ANONIMĂ

Am schimbat emblema întreprinderii noastre.
Noua denumire este

CONFEȚIUNI SCHERG S.A.

În străne legături cu Fabricile de postav și țesături de modă
WILHELM SCHERG & C-ii, S. A. Brașov,
grija noastră de căpetenie rămâne

PRODUCEREA ȘI PUNEREA ÎN VÂNZARE A ÎMBRĂCĂMINTEI DE CALITATE

CONFEȚIUNI SCHERG S.A.
FOSTĂ CEHOSLOVACA

Incorporarea întregului contingent 1941 se face la 20 Noembrie

Evreii sunt excluși dela serviciul militar

Comunicatul No. 8 al Marelui Stat Major

Marele Stat Major face cunoscut următoarele:

1. Incorporarea întregului contingent, trupă în termen, schimbăși și tineri cu termen redus, se va face pe ziua de 20 Noembrie 1940.
2. În consecință, toți tinerii care urmează a se incorpora cu ctg. 1941, se vor prezenta la cercurile de recrutare de care aparțin, în ziua de 1 Decembrie 1940, pentru a-și aranja situația, după care vor fi lăsați la vatră, fiind excluși dela serviciul militar activ.

Preschimbarea permiselor pentru ziariști și scriitori

Permisele libere pe C. F. R. pentru ziariști și scriitori, se vor preschimba începând de mâine Marți 29 Octombrie, a. c., până în ziua de 7 Noembrie inclusiv.

D-nii ziariști și scriitori sunt rugați să se prezinte la Direcția Pressei, Str. Nicolae Filipescu Nr. 40, săre a ridica dovada că sunt pe tabloul celor ce beneficiază de un asemenea permis.

Convocarea comisarilor numiți de ministerul Economiei Naționale

Toți comisarii speciali, inspecții de control și comisarii de romanizare numiți până în prezent de ministerul Economiei Naționale, atât cei din provincie cât și cei din Capitală, vor fi prezente Marți 29 Octombrie orele 17 în Aula Academiei Comerciale (piața Romană) pentru a primi instrucțiunile urgente ale d-lui ministru Leon.

RADIO

Marți 29 Octombrie 1940

RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREȘTI ȘI POSTUL PE UNDA SCURTĂ 7.00: ORA DIMINEȚII

13.30: Ora: Cota apelor Dunării și a bariet Sulina; Informațiuni artistice și sportive.

13.45: Muzică vineză.

14.10: Radio jurnal (II).

14.30: Romanțe românești, voce: Gică Petrescu.

14.50: Cântărețe de muzică ușoară (discuri).

15.00: Radio-jurnal (III); Jurnal cultural.

18.30: Instituții pentru refugiați.

19.00: Ora: Muzică franceză din sec. 18-lea (discuri).

19.35: Portret de compozitori români de Gh. Dima.

Curvini introductiv.

Serban Tassian (voce); Muzică de Gh. Dima.

20.00: Radio jurnal (IV).

20.30: D-na Aurelia Clonca (plan); Compozitori ardeleni: Marțian Negrea.

20.45: Amintiri legionare de Ing. Virgil Ionescu, comandant legionar.

21.00: Cântec de Nicolae Brăneș.

D-na Aura Davidescu (voce) accomp. de Orchestra Radio dir. de Const. Bobescu.

21.20: D. Gh. Bădulescu (voce) și Orchestra Radio (V); Sport.

22.25: Al. Theodorescu, violon.

22.50: Jurnal pentru străinătate în limbă germană și italiană.

23.10: Muzică distractivă (discuri).

„CUVÂNTUL“ ÎN TARĂ TIMIȘOARA T. SEVERIN

Deschiderea stagiunii Teatrului Național și Operei Române. — Teatrul Național și Opera Română din Cluj, mutate în Capitala Banatului, își vor deschide stagiunea în seara zilei de 1 Noembrie cu un festival comun.

Programul deschiderii va cuprinde cunoscutul poem dramatic „Se face ziuă” al lui Zaharia Bărsan, jucată de actorii Teatrului și „Sezătoarea” lui Bredeanu, cântată de Opera Română.

Festivalul de deschidere nu este întocmit la întâmplare, d. Neamtu Ottonei directorul Teatrului Național și d. Calus Olaru directorul Operei, au căutat ca începutul activității să fie mai mult simbolic decât fastuos.

„Se face ziuă”, este o minunată piesă care cristalizează un moment culminant în revoluția lui Horia.

În celelalte privește „Sezătoarea” lui Bredeanu, ea constituie cel mai cald omagiu pe care Opera îl aduce Banatului, acest leagăn al cântecului românesc.

După acest festival, Teatrul Național își va deschide seria spectacolelor cu puternică dramă istorică a lui Diamand, „Chemarea Codrului”, evocatoare a trecutului nostru glorios. Această piesă se desășoară într-un tempo viu, având un dialog puternic, într-o limbă curată românească.

Tot în cadrul acestei stagiuni, și probabil imediat după „Chemarea Codrului” se va reprezenta „Vechea de două stele” lucrare dramatică de d. Iosif Vancu, actor al Teatrului Național.

Sfințirea sediului unei întreprinderi legionare. — Sâmbătă după amiază la orele patru a avut loc sfințirea sediului pentru distribuția ziarelor „Informatorul” organizat de Mișcarea Legionară locală.

Služba religioasă a fost săvârșită de preotul camarad Coman, în prezența a numeroși camarazi.

După serviciul divin, preotul Coman a arătat importanța organizării acestui brou, prin care se face primul pas spre romanizarea comerțului românesc în spiritul și gândul Căpitaniului.

Fie ca acest început să fie norocos. Trăiască Legiunea și Căpitaniul.

Mal multe localități evreiești au fost închise. — Aplicându-se decretul legei privitor la deținerea brevetelor pentru vânzarea băuturilor spirtoase următoarele localități conduse de evrei au fost închise: Cafeneaua restaurant Lloyd restaurantul „Carul cu Bere” și localul „Uhu”, al cărui patroni au și fost arestați, întrucât la ei au fost găsite numeroase bijuterii de o mare valoare, a căror proveniență nu au putut-o justifica.

Arestarea unui escroc care se da drept legionar. — Poliția legionară a reușit să aresteze pe individul A.

fiind concentrat, a fost delegat cu conducerea spitălușii d. dr. Sombor-schi, dela circ. Lozna.

Scolare. — În urma dispozițiilor primite dela inspectoratul școlar Suceava, școlile de băieți și fete, neavând populație școlară suficientă, unificându-se s'au transformat într-o singură școală mixtă.

Lipsa alimentelor. — Se observă lipsa de pe piață a alimentelor de strictă și imediată necesitate. Lipsesc în special carnea de porc și ovină, Măcelarii din Mihaileni, nu vor să mai taie, motivând că au eu marfă. În schimb marii comercianți de porci, transportă zilnic, mari cantități de marfă pentru alte localități.

Se impune măsuri energice.

La 2 Noembrie comuna: Plopi, Podu Grosu, Petra, Rocoșeni, Secu, Piri, Smadovita, Stănița și Gorz.

La 4 Noembrie va lucra la sediul plășii Balăcița unde se vor prezenta comuna: Vlădăia, Stărcovaia.

La 6 Noembrie comuna: Plopi, Podu Grosu, Petra, Rocoșeni, Secu, Piri, Smadovita, Stănița și Gorz.

La 8 Noembrie va lucra la sediul plășii Balăcița unde se vor prezenta comuna: Vlădăia, Stărcovaia.

La 10 Noembrie va lucra la sediul plășii Balăcița unde se vor prezenta comuna: Vlădăia, Stărcovaia.

La 12 Noembrie va lucra la sediul plășii Balăcița unde se vor prezenta comuna: Vlădăia, Stărcovaia.

La 14 Noembrie va lucra la sediul plășii Balăcița unde se vor prezenta comuna: Vlădăia, Stărcovaia.

La 16 Noembrie va lucra la sediul plășii Balăcița unde se vor prezenta comuna: Vlădăia, Stărcovaia.

La 18 Noembrie va lucra la sediul plășii Balăcița unde se vor prezenta comuna: Vlădăia, Stărcovaia.

La 20 Noembrie va lucra la sediul plășii Balăcița unde se vor prezenta comuna: Vlădăia, Stărcovaia.

Mihaileni, de fel din Craiova, care dându-se drept legionar, s'a dus la fabrica Kandia unde a făcut colecția dela funcționarii acestei întreprinderi pentru Ajutorul Legionar.

Intrucât nimeni nu a fost autorizat să colecteze pentru Ajutorul Legionar, toți cei cari se prezintă în acest scop nu pot fi decât escroci și deci ei trebuie să predă poliției legionare, care poate fi anunțată la telefonul 41.82.

Dela Academia de muzică și Artă Dramatică. — Examenele de admitere la Academia de Muzică și Artă Dramatică, care funcționează acum la Timișoara, încep în ziua de 4 Noembrie și vor ține până la 9 Noembrie. Pentru aceste examene înscrierile se primesc până la 2 Noembrie.

Cereri de reînscrisere la cursuri vor fi preluate secretariatului până la 9 Noembrie întrucât cursurile încep la 11 Noembrie.

Manifestație muncitorească. — Eri după amiază a avut loc în sala culturală I. E. T. a angajaților dela A. Rena Electrică, o sezoare muzicală, la care au luat parte toți muncitorii dela întreprinderile municipiului cu familiile.

Sezoarea a avut un frumos succes.

Manifestație legionară. — Duminică după amiază a rulat la cinematograful Capitol în fața a câtorva mii de muncitori „Jurnalul Românesc Legionar”.

Participarea la acest jurnal a fost grătuită.

Paraslas pentru un camarad. — La biserica românească din Iosefin a avut loc Duminică dimineața oficierea parastasului de un an dela moartea celui ce a fost Lucian Sipeț, mort, în etate de 18 ani, cu credință și dragoste legionară în suflet.

După oficierea serviciului divin în biserică, s'a oficiat un parastas și la cimitir.

La această tristă solemnitate a luat parte nu mare număr de camarazi.

Cadavru pescuit în Bega. — Eri după amiază în apele râului Bega în dreptul podului Saguna, a fost observat plutind un cadavru. Procedându-se la pescuirea lui s'a constatat că este al tânărului Buiuc Matei în etate de 11 ani.

Se fac cercetări pentru a se stabili dacă este vorba de sinucidere sau altă întâmplare nenorocită.

Farmaci de serviciu în ziua de 29 Octombrie. — Elisabetin: Farmacia La Crucea bul. Carol 27, tel. 27.54; Cetate: Farmacia Madona str. Alba Iulia 4, tel. 12.29; Fabrică: Farmacia la Sf. Nicolae str. Joffre 4 tel. 25.68; Iosefin: Farmacia Braun, str. Văcărescu 33 tel. 37.68.

Mihaileni-Dorohoi

Știri legionare: „Ajutorul Legionar” Căpitani și oamenii de bine cari vor să depună efecte sau bani se vor adresa camarazilor Ștefan Băleș, I. Aștefănoie și C. Chelaru, precum și la oficiul P. T. T. zilnic între orele 6-12, 15-18, unde vor primi informațiuni.

Dela cooperativă. — Cooperativa românească din localitate se pare că nu distribuie untdelemn așa cum au hotărât conducătorii. Cu ocazia unor descinderi făcute de poliția legionară, s'au găsit la mai mulți jidani cantități de untdelemn luate dela cooperativă cu 90 lei kg.

Localul deasemenea este murdar și neîngrijit. Astfel că organele sanitare vor închide și această singură prăvălie românească, dacă nu se vor lua măsuri.

Diverse. — Reprezentantul marului nostru pentru oraș și împrejurimi este camaradul C. Chelaru, cărui i se poate da orice anunțuri sau reclame pentru marul „Cuvântul” direcția publicității din ministerul Propagandei fiind deslășuită.

Dela pretură. — Pretura „Logofăt” Tăutu” cu sediul în acest oraș, are în dispoziția prefecturii un județ, s'a mutat în comuna Zvoienica, fiind în centrul plășii.

Spitalicești. — D. dr. Ionel Costin, medicul șef al spitălușii Mihaileni,

fiind concentrat, a fost delegat cu conducerea spitălușii d. dr. Sombor-schi, dela circ. Lozna.

Scolare. — În urma dispozițiilor primite dela inspectoratul școlar Suceava, școlile de băieți și fete, neavând populație școlară suficientă, unificându-se s'au transformat într-o singură școală mixtă.

Lipsa alimentelor. — Se observă lipsa de pe piață a alimentelor de strictă și imediată necesitate. Lipsesc în special carnea de porc și ovină, Măcelarii din Mihaileni, nu vor să mai taie, motivând că au eu marfă. În schimb marii comercianți de porci, transportă zilnic, mari cantități de marfă pentru alte localități.

Se impune măsuri energice.

La 2 Noembrie comuna: Plopi, Podu Grosu, Petra, Rocoșeni, Secu, Piri, Smadovita, Stănița și Gorz.

La 4 Noembrie va lucra la sediul plășii Balăcița unde se vor prezenta comuna: Vlădăia, Stărcovaia.

La 6 Noembrie comuna: Plopi, Podu Grosu, Petra, Rocoșeni, Secu, Piri, Smadovita, Stănița și Gorz.

La 8 Noembrie va lucra la sediul plășii Balăcița unde se vor prezenta comuna: Vlădăia, Stărcovaia.

La 10 Noembrie va lucra la sediul plășii Balăcița unde se vor prezenta comuna: Vlădăia, Stărcovaia.

O locomotivă izolată ciocnește un tren de marfă în stația Câmpina

CAMPINA, 27. (Prin telefon). — Astă seară o violentă ciocnire s'a înregistrat în stația locală între o locomotivă izolată și un tren de marfă garat în stație. Ciocnirea fiind extrem de violentă, cinci vagoane dela trenul de marfă au fost complet sfărâmate, iar locomotiva a suferit avarii.

Din nefericire, în urma acestui accident, s'au înregistrat și două victime. Astfel, șeful de manevră Drăcea Alexandru din Breaza și manevrantul N. Iordache din Soimani-Prahova, s'au ales cu grave leziuni pe tot corpul. Starea lor fiind disperată, victimele au fost transportate și internate în spitalul din localitate.

Organele căilor ferate au deschis o anchetă spre a stabili cine poartă vina accidentului.

Măsuri împotriva refugiaților polonezi COMUNICAT

Din cauză că mai ales în ultimul timp polonezii refugiați pe teritoriul nostru au abuzat de buna noastră ospitalitate, guvernul a fost silit să ia în contra lor măsurile impuse de siguranța și de liniștea noastră internă.

JAPONIA CERE IMEDIATA APLICARE A PACTULUI TRIPARTIT

Totdeauna se cere participarea Japoniei la convorbirile având de obiect crearea unei ordine europene

TOKIO, 27 (Rador). — Într-un lung articol apărut în ziarul „Yomiuri Shimbun” și semnat de d. Oshima, fost ambasador al Japoniei la Berlin, se cere IMEDIATA APLICARE A PACTULUI TRIPARTIT.

După ce se arată enormele consecințe derivând din acest pact, articolul arată că pactul în sine nu este îndreptat împotriva Statelor Unite, adăugând că pentru aplicarea lui este necesară o strânsă cooperare economică cu Indochina și Insulele din mările de Sud; apoi este necesară o înțelegere cu axa cu privire la noua ordine în Europa și PARTICIPAREA JAPONIEI LA CONVORBITURILE AVÂND DE OBIECT CREAREA NOUI ORDINE EUROPENE și, în sfârșit, o strânsă colaborare politică între axă și Japonia.

ANIVERSAREA „MARȘULUI ASUPRA ROMEI”

BERLIN, 27 (Rador). — Colecțiile italiene din Germania au sărbătorit pretutindeni aniversarea „marșului asupra Romei”, în mijlocul unui mare entuziasm.

Sărbătorirea a fost deosebit de călduroasă în centrele agricole germane în care se găsesc lucrători agricoli italieni.

La toate manifestațiile au asistat reprezentanții autorităților consulare și fruntași ai regimului fascist. În capitala Reichului, sărbătorirea aniversării s'a făcut în Casa Italiei.

Au luat parte toți membrii coloniei italiene, îmbrăcați în cămăși negre. Asistența a oclamat îndelung pe Duce și Italia fasciștă.

LA ATENA

ATENA, 27 (Rador). — Aniversarea „marșului asupra Romei” s'a făcut Duminică dimineață în Casa Italiei, în prezența ministrului Italiei, a consulului italian, a fruntașilor partidului fascist și a numeroase cârmăși deosebite.

ULTIMA ORA

TRUPELE ITALIENE AU INTRAT IN GRECIA

ATENA, 28 (tp.). — MINISTRUL ITALIEI LA ATENA, D. GRAZZI A PREDAT LUNI DIMINEAȚA LA ORA 3 D-LUI METAXAS, PRIM MINISTRU ȘI MINISTRU DE EXTERNE AL GRECIEI UN ULTIMAT, DESPRE CONȚINUTUL CARUIA NU S'A COMUNICAT ÎNCA NIMIC OFICIAL. LUNI DIMINEAȚA LA ORA 6 A ÎNCEPUT INTRAREA TRUPELOR ITALIENE PE TERITORIUL GRECIEI.

GRECIA A RESPINS ULTIMATUM-UL

D. Metaxas

ATENA, 28 (Rador). — Corespondentul agenției „Reuter” transmite: Italia a dat Greciei un ultimatum de trei ore. Cererile italiene nu sunt încă cunoscute, dar dela ora 4 și 50 s'a ordonat în Grecia stingerea luminilor. Faptul acesta precum și deplasările de ofițeri arată că Grecia nu acceptă ultimatumul. Guvernul grec a decretat mobilizarea generală.

ANKARA, 28 (Rador). — Agenția telegrafică turcă transmite următoarea informație a corespondentului său special din Atena: Guvernul grec a respins nota remisă de ministrul Italiei și care cuprindea anumite revendicări. Această notă, care avea un caracter de ultimatum, acorda un termen de trei ore, care a expirat luni dimineața la ora 6. Starea de război există deci virtual între cele două țări, dela acea oră.

GRECIA A RENUNȚAT LA INDEPENDENȚĂ

FLORENȚA, 28. (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite următoarele: Luând poziție față de versiunile unei tensiuni greco-italiene răspândite în străinătate, se declară din izvor italian competent, născut de luni la amiază, următoarele:

Incidentele, provocările, stările de fapt și intrigile s'au înmulțit în sectorul grec, în cursul ultimelor ore, într-o astfel de măsură încât situația a luat din ce în ce un caracter de acuitate și măsuri de urgență au trebuit să fie luate de către Italia, pentru a face față pericolului.

În timp ce atențiile grecești împotriva Albaniei s'au intensificat, intrigile britanice la Atena s'au intensificat în astfel de măsură, încât grave atenții britanice la independența și teritoriul Greciei, par a fi iminente. Sub presiunea Marelui Britanic, care voia să justifice, după metodele ei bine cunoscute, inter-

Grecia a decretat mobilizarea generală. Generalul Metaxas a avut o lungă întrevedere cu șeful statului major cu privire la măsurile de apărare.

TRUPELE ITALIENE AU INTRAT IN GRECIA ERI LA ORA 6 DIMINEAȚA

ATENA, 28 (Rador). — Corespondentul agenției „Reuter” comunică: Generalul Metaxas, primul ministru al Greciei, a declarat, luni dimineața: „Grecia va lupta până la moarte”. Regele George al Greciei a publicat o declarație în care spune că Grecia a fost obligată să lupte pentru a-și apăra independența.

MOBILIZAREA GENERALĂ

ATENA, 28 (Rador). — Agenția telegrafică Elenă comunică: ÎN FAȚA AGRESIUNII IMINENTE, ANUNȚATA DE MINISTRUL ITALIEI, A FOST SEMNAT DECRETUL DE MOBILIZARE GENERALĂ. Prima alarmă

ATENA, 28 (Rador). — Agenția telegrafică Elenă comunică: Luni la ora 7 dimineața, sirenele au dat alarma. Locuitorii capitalei au ieșit în balcoane și la ferestre spre a vedea ce se petrece. Pretinzându-se auz strigăte: „Dumnezeu ne va ajuta”, „Trăiască națiunea”, „Trăiască Regele”, „Trăiască Metaxas”.

NEW-YORK, 28 (Rador). — CORESPONDENTUL AGENȚIEI „REUTER” A NUNȚAT: O ALARMĂ AERIANĂ A FOST DATA LA ATENA, LUNI DIMINEAȚA, LA ORA 7.

Regele George

ELENII AU CEDAT PRESIUNEI ENGLEZE

ROMA, 28 (Rador). — Corespondentul agenției DNB. transmite următoarele: Se declară din sursă italiană bine informată, cu privire la tensiunea italo-grecă, că știrile răspândite de agențiile străine, nu se confirmă încă până acum. Ultimele proclamații ale Greciei agravaseră și mai mult tensiunea politică între cele două țări.

Italia se vede obligată a lua măsuri urgente pentru a face față situației, devenită și mai precară din cauza intrigilor britanice observate săptămâna trecută, atât la Atena cât și în apele teritoriale ale Greciei. Aceste intriguri au constituit o gravă atingere a teritoriului și a independenței Greciei. De oarece Grecia a cedat presiunii engleze, nu mai poate fi considerată ca o țară independentă.

Regele Boris s'a însoțit în Capitală

SOFIA, 28 (Rador). — După o scurtă ședere în castelul de la Euxinograd în apropiere de Varna, Regele Boris s'a reîntors duminică în capitală, unde puțin timp după sosirea sa, a primit în audiență pe d. Filoff, președintele consiliului de ministri. Această audiență este în legătură cu discursul tronului pe care Regele Boris îl va citi luni după amiază la orele 16, cu prilejul deschiderii Sărilor.

BILANȚUL BĂNCII REICHULUI

BERLIN, 28 (Rador). — Bilanțul din 23 Octombrie 1940 al Băncii Reichului indică o nouă scădere la 12.907.000.000 de mărci a conturilor de scrisori la ordine, cecuri, efecte și gajuri. Stocul de aur și de devize se ridică la 78.000.000 mărci. Circulația fiduciară a scăzut la 12.101.000.000 mărci. Valoarea monedelor străine se ridică la 1.628.000.000 mărci.

În India s'au interzis publicațiile care sunt contra continuării războiului

NEW-YORK, 27 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite: „Associated Press” anunță din Bombay că guvernul indilor a interzis toate publicațiile care, direct sau indirect, sunt împotriva continuării războiului. Sunt interzise deasemenea și discursurile cu asemenea tendințe.

D. KENNEDY LA D. ROOSEVELT

NEW-YORK, 28 (Rador). — Corespondentul agenției DNB, anunță că d. Kennedy, ambasadorul Statelor Unite la Londra, a sosit cu avionul azi și a plecat imediat mai departe spre Washington. El a refuzat să facă vre-o declarație înainte de a se fi întâlnit cu președintele Roosevelt.

CIUMĂ ÎN MANCIUKUO

MOSCOVA, 28 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani” anunță: Din cauza ciumei care bântuie în Manciukuo, consiliul comisariatelor poporului URSS a hotărât crearea de carantine la grădile de frontieră Ot-pori și Progradina, precum și în porturile Vladivostok și Nicolaevsk pentru toate persoanele care vin din Manciukuo și Corea. Vor fi supuse unei minuțioase virile sanitare și toate trenurile de marfă care vin din acele regiuni.

850 de cazuri

MOSCOVA, 28 (Rador). — Ziarul „Pravda” publică un comunicat al Agenției „Domel” aparținând ziarului japonez cu privire la izbucnirea epidemiei de ciură în Manciukuo-uy de Nord. Se arată de asemenea în acel comunicat măsurile luate de guvernul japonez pentru a împiedica răspândirea epidemiei în Japonia. După statistici oficiale s'ar fi declarat până în prezent 850 cazuri de ciură. „Pravda” mai publică apoi o ordonanță a consiliului comisariatelor poporului al URSS care prevede luarea de măsuri împotriva extinderii ciurii în teritoriul URSS.

D. Roosevelt continuă a fi mare favorit

NEW-YORK, 27 (Rador). — Ultimul scrutin organizat de Institutul Gallup pentru cercetarea opiniei publice arată că d. Roosevelt continuă a sta în frunte. D. Roosevelt a intrat în 34,3 la sută din voturi iar d. Wilkie 33,3 la sută.

INTREVEDERE HITLER - MUSSOLINI

ROMA, 28 (Rador). — AGENȚIA „STEFANI” ANUNȚĂ CA DUCELE ÎNSOTIT DE CONTELE CIANO, A PLECAT, LUNI DIMINEAȚA, LA FLORENȚA SĂ ÎNȚALTE ÎN CANCELARIA HITLER. CANCELARUL HITLER, ÎNSOTIT DE D. VON RIBBENTROP, A SOSIT, ÎN CURSUL NOPTII DE DUMINICĂ SPRE LUNI, ÎN ITALIA.

Manifestația dela Bolonia

Fuehrerul

BOLONIA, 28 (Rador). — Agenția „Stefani” transmite: Luni la ora 9 și 30, Fuehrerul a sosit la Bolonia, unde în gara împodobită cu drapelul italian și german, îl așteptau ducele de Bergamo, autoritățile italiene și reprezentanții comunității germane locale.

O mare mulțime se adunase la gară, spre a saluta pe șeful națiunii „amice și aliate”. La ora 9, sosit și trenul special al d-lui von Ribbentrop. La sosirea sa în gară, întâmpnat de muzicile militare și de aclamațiile entuziaste ale mulțimii. Fuehrerul a răspuns salutând cu brațul ridicat. El a intrat în vagonul său pe ducele de Bergamo, pe prefect, pe comandantul corpului de armată și alte personalități din Bolonia, cu

care a avut o convorbire cordială. O tânără fată germană, aparținând organizației tineretului german, a oferit Fuehrerului un mare buchet de flori.

La ora 9 și 40, trenul Fuehrerului, în care se călărește și ministrul Afacerilor Străine al Reichului, pornit spre Florența, în așteptarea altor mulțimi.

Primirea la Florența

FLORENȚA, 28 (Rador). — Corespondentul agenției D.N.B. comunică: Fuehrerul, însoțit de d. von Ribbentrop, ministrul afacerilor străine al Reichului, a sosit, luni dimineața la Florența. Ducele, însoțit de contele Ciano, a salutat pe Fuehrer pe peron și i-a ura, în moduri cel mai cordial, bun sosire.

FLORENȚA, 28 (Rador). — Corespondentul Agenției DNB comunică:

La sosirea sa și în cursul întregului parcurs prin orașul bogat împodobit cu drapelul italian și german, populația Florenței a făcut Fuehrerului, care era însoțit de Duce, ovatiile cele mai călduroase. Afară de Duce și de contele Ciano, următoarele personalități au mai salutat pe Fuehrer la sosirea sa în gară: d. von Mackensen, ambasadorul Germaniei la Roma, prefectul orașului, șeful local al partidului fascist, primarul și comandantul corpului de armată din Florența.

Fuehrerul și Ducele au trecut apoi în revistă compania de onoare ce se afla pe peron. Însoții de aclamațiile entuziaste

Ducele

ale mulțimii, Fuehrerul și Ducele s'au dus la Palazzo Vecchio, unde a urmat o conferință în prezența celor doi miniștri ai Afacerilor Străine, d. von Ribbentrop și contele Ciano.

FLORENȚA, 28 (Rador). — La ora 11 și 15, în saloanul de la Palazzo Vecchio a început, în prezența d-lor Ciano și von Ribbentrop, convorbirea între Duce și Fuehrer.

GERMANIA VA LUPTA PÂNĂ CÂND VA FI DOBORÂȚĂ PLUTOCRAȚIA ENGLEZĂ

Cuvântarea d-lui dr. Goebbels, ministrul Propagandei Reichului

VIENA 27 (Rador). — D. Dr. Goebbels ministrul propagandei, în discursul pe care l'a rostit sâmbătă a declarat că Germania nu a voit acest război și că el l'a fost împus, ca și războiul mondial. Popoarele tinere s'au ridicat acum împotriva lumii plutocratice, a adăugat oratorul, și pretind siguranța vieții lor, pe când popoarele bătrâne, care posedau totul, nu voiau să le acorde un loc sub soare. POPORUL GERMAN NU POATE SI NU VREA SĂ SE MULTUMEASCĂ A RAMANE ÎN APOA STĂLPI-RI SAU DE FRONTIERĂ ȘI SĂ APOATE STRĂMUTUL SAU DESTIN NATURAL.

Străinătatea nu a înțeles încă adevărata cauză a acestui război. Adevărat se fac paralele cu războiul mondial și se nutrește speranța că Germania, ca și atunci, va „învinge până la moarte”. Dar situația este cu desăvârșire schimbată, căci Germania dispune de acum de cea mai mare parte a Europei, alimentația ei este asigurată și ea dispune de toate ma-

terile prime necesare, de muniții și de arme în abundență.

Gresala Angliei

ENGLEZII AU SAVARȘIT CEA MAI MARE GREȘALĂ CE SE POATE FACE ÎN DOMENIUL RĂZBOIULUI CĂCI AU CREZUT CĂ GERMANIA ESTE MARE MARE DECAT ESTE ÎN REALITATE. Oratorul a amintit apoi diferitele faze ale războiului actual, stăruind asupra faptului că englezii au aruncat bombe asupra locuințelor muncitorești. Dar s'au înșelat și aici, căci reprezentările germane i-au făcut să-și dea seama, prea târziu, de nutreala aviației germane. Nu trebuie să-și facă iluzii pentru că victoria finală nu a

fost încă dobândită. ÎN REALITATE, ANGLIA NU MAI ARE DE ALES DECAT ÎNȚE A PIERI SAU A SE PREDĂ. D. Goebbels a vorbit apoi de „grandioasă” campanie de lăzăr a d-lui Churchill, care născocesc neadevăruri spre a influența pe alții în favoarea Angliei. În schimb, FUEHRERUL NU ARE NEVOIE SĂ-ȘI CONDUCA ACTIUNEA DUPĂ PA CONSIDERATII DE PRESTIGIU. Deaceia, el a operat după principii: pregătiri lungi, războaie scurte. Așa a fost în Polonia și în Franța.

Demisia ministrului de externe al Franței

ROMA, 28 (tp.). — După cum s'a comunicat din Vichy, ministrul de externe al Franței, d. Baudoin s'a înaltat demisia. Se crede că d. Laval, vice-președintele consiliului de miniștri va prelua și funcțiile de ministru de externe. Totodată se mai comunică că pentru ca unel demisii a secretarului general actual al ministrului afacerilor străine al Franței, d. Charles Roux va fi numit în acest post d. Fernand de Brinon.

Loialitatea Anamului către Franța

GENEVA, 27 (Rador). — Corespondentul agenției D. N. B. transmite: Din Vichy se anunță că loialitatea Anamului a subliniat înțelegerea loialității Anamului către Franța.